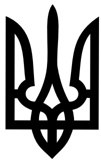
П'ЯТНИЦЯ, 21 СІЧНЯ 2005 РОКУ. ■ № 11 (3511)



ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

«ГОЛОС» ПЕРШИМ СКАЗАВ: «ЮЩЕНКО. ТАК!»

Верховний Суд України, вивчивши 645 томів справи про порушення виборчого права і визнання результатів виборів у Президенти України недійсними, вчора вночі вирішив відмовити в задоволенні скарги В. Януковича. Як ми вже повідомляли, перед оголошенням свого вердикту на скаргу В. Януковича Верховний Суд дозволив здійснити публікацію постанови Центральної виборчої комісії про підсумки повторного голосування і результати виборів Президента України. Вчора «Голос України» надрукував постанови ЦВК про те, що Президентом України обрано Ющенка Віктора Андрійовича. Свіжі номери газети Верховної Ради народний депутат України Петро Порошенко доставив своїм колегам **(на знімку праворуч).**



Фото Івана ФРОЛОВА (УНІАН).



СЬОГОДНІ В НОМЕРІ

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Дату інавгурації визначено

Ранкове і денне засідання 20 січня

У неділю, 23 січня о 12 годині в сесійній залі парламенту відбудеться урочисте засідання Верховної Ради України, присвячене складанню присяги новообраним Президентом України Віктором Ющенком. За таку постанову проголосували 309 народних депутатів. Не голосували лише фракція комуністів і частково «Регіони України». Перед цим парламент прийняв постанову про дострокове припинення повноважень народного депутата Віктора Ющенка у зв'язку з його обранням Президентом України та відповідною особистою заявою, яку він подав Голові Верховної Ради. Згідно з ухваленими змінами до календарного плану проведення шостої сесії ВР, 21 січня у парламенті відбудеться ранкове пленарне засідання, 22 січня парламентарії працюватимуть у комітетах і фракціях, а 23 січня шоста сесія завершить роботу.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ ОФІЦІЙНО

Закріпити демократичні надбання

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин поінформував сенатора, члена ради директорів з питань радіомовлення США Джеффрі Гіршберга про дату урочистої церемонії інавгурації. Як повідомив прес-секретар Голови ВР Ігор Сторожук, Володимир Литвин зазначив: «Нині важливо закріпити демократичні надбання, зокрема зміцнити демократичні інститути, які сприятимуть подальшому розвитку громадянського суспільства в Україні. Це стосується і створення громадського радіо і телебачення».



Фото Олександра КЛИМЕНКА.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ У НОМЕР

Міць «Зимових візерунків»

Знаний на Хмельниччині дитячий танцювальний колектив «Подолянчик» на свій традиційний фестиваль «Зимові візерунки» запросив народний ансамбль танцю із Алчевська «Юний металург». Виступи обох колективів присвячено Дню соборності України. Діти підготували і сольні програми, і спільний виступ «День злуки — день братання». Юні артисти спілкуватимуться не тільки на сцені та в майстер-класах — гості житимуть в родинах «подолянчиків». Міць «Зимових візерунків» — це міць добрих і дружніх зв'язків колективу з усіма регіонами країни, **зазначає наш власний кореспондент Ірина КОЗАК.**

За два роки — тисячу листівок

власноруч підписав 93-річний мешканець Алушти Микола Шумський інвалідам міста до ювілеїв та днів народжень. Текст кожної з них неповторний і має свою родзинку, адже автор — член правління міського товариства інвалідів — особисто знає заповітні бажання всіх своїх адресатів, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Алло! Глибинка?

Рівненська область. У віддаленому поліському селі Глинне Рокитнівського району введено в дію цифрову АТС на 495 номерів. Це дасть змогу телефонізувати й сусідні села — Хміль, Познань і Дубно, куди досі було важко дозвонитися. Прийшов сучасний зв`язок і у села Сарненського району, де змонтовано АТС на 1,5 тисячі номерів, а також у віддалений райцентр Зарічне, **повідомляє наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.**

«Такої кількості трупів я не бачив»

— зізнався київський судмедексперт, який повернувся з Таїланду.

Цунамі, що забрало тисячі життів мешканців і відпочивальників на узбережжях країн Південно-Східної Азії, сколихнуло світ. Не залишилися байдужими до цієї трагедії й українці. У передноворічні і святкові дні, коли вся країна перебувала у відпускній ейфорії, фірма «Борис», компанія «Аеросвіт» і деякі вітчизняні ТРК почали збирання гуманітарної допомоги потерпілим від цієї руйнівної природної катастрофи. Медикаменти для відправлення в Таїланд почали збирати вже 29 грудня. Питну воду, антибіотики, перев'язний матеріал приносили і приватні фірми, підприємства, і громадяни. Проблема виникла з відправленням. За словами президента фірми «Борис» Михайла Радуцького, їм пощастило, вийшли на віце-прем'єр-міністра Дмитра Табачника. Він написав клопотання до Митної служби України, і гуманітарний вантаж пропустили. 3 січня до Таїланду вирушили і двоє українських лікарів-патологоанатомів. До речі, вони везли гуманітарну допомогу як особистий вантаж. З одним із них, судмедекспертом Київського бюро судмедекспертиз Давидом Валіахметовим, ми зустрілися.

(Закінчення на 4-й стор.).

■ БЛІЦОПИТУВАННЯ

Яким, на вашу думку, має бути громадське телебачення?

Діана, 26 років, PR-менеджер:

— Громадське телебачення має працювати за відомим у всьому світі принципом: продавати не те, що виробляється, а виробляти те, що продається. Крім того, треба постійно досліджувати, що хочуть дивитися люди. І, звичайно, менше імпорту, а більше вітчизняного продукту.

Галина Миколаївна, 53 роки, продавець газетного кіоску:

— Я читала, що на громадському телебаченні не буде реклами, а програми будуть спрямовані на розвиток духовності.

Владислав Вікторович, 35 років, працівник прокуратури:

— Воно має бути незалежним, чесним і неупередженим, без піховшеків, тобто телебаченням, де працюватимуть нові незаангажовані журналісти. А крім новин, хотілося б бачити передачі історичного змісту, у яких розповідатимуть правду. Журналісти мають весь час шукати нове, щоб подобатися людям, а не копіювати російські програми. Бо дешеві ток-шоу вже набридли.



Віктора ЮЩЕНКА з перемогою на президентських виборах привітали Президент України Л. КУЧМА, Президент РФ В. ПУТІН та Президент Білорусі О. ЛУКАШЕНКО

■ ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ

Сергій ЛАВРОВ: «Багато рішень СНД залишилося на папері»...

Міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров провів прес-конференцію за підсумками зовнішньополітичної діяльності Кремля в 2004 році для іноземних журналістів, акредитованих у Москві. Серед інших порушених проблем, він відповів на запитання кореспондента «ГУ» в Москві Віктора Тимошенка.

— Пане міністре, як Росія збирається налагоджувати відносини з Україною після нинішніх президентських виборів?

— Президент Росії Володимир Путін не раз наголошував, що ми поважатимемо вибір українського народу. Це повною мірою стосується і Віктора Ющенка, який переміг на останніх президентських виборах в Україні. До речі, новий Президент України не раз казав, що хоче здійснити свій перший візит як Президент України до Російської Федерації. Росія і її Президент, звісно, відгукнеться на таке побажання.

(Продовження на 5-й стор.).

ПОЛІТИКА
П'ЯТНИЦЯ, 21 СІЧНЯ 2005 ■ № 11 (3511)

В. о. Прем'єр-міністра Микола АЗАРОВ вважає головним завданням нового уряду забезпечення наповнюваності доходної частини бюджету, податкову і адміністративну реформи

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та Профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України II(XIII), III(XIV) та IV(XV) скликань, двічі Героя Соціалістичної Праці ПАРУБКА Омеляна Никоновича з 65-річним ювілеєм та бажають міцного здоров'я, щастя, радості, успіхів, усіляких гараздів!



■ ОФІЦІЙНО

Закріпити демократичні надбання

(Початок на 1-й стор.).

Під час зустрічі було обговорено створення таких громадських ЗМІ, деякі аспекти співпраці щодо цього між відповідними відомствами України та США. На думку Володимира Литвина, активну участь у цих процесах братимуть Верховна Рада України, її комітети. Джеффрі Гіршберг поінформував про історію створення, принципи діяльності і формування програмної концепції радіо й телебачення США. «Обмін досвідом, очевидно, допоможе прискорити цей процес в Україні і зменшити кількість помилкових кроків на цьому шляху», — зазначив гість. Він запропонував співпрацю для розробки закону про громадські ЗМІ в Україні.

Ці пропозиції планово обговорити на засіданні громадсько-політичної дорадчої ради при Голові Верховної Ради України наступного тижня.

Разом проти СНІДу



У лютому в Україні вирішено провести засідання ради директорів міжнародної благодійної організації «Трансатлантичні партнери проти СНІДу». Про це йшлося на зустрічі Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з президентом цієї організації Джоном Тедстромом. Як повідомив прес-секретар глави ВР Ігор Сторожук, під час зустрічі обговорено питання щодо активізації і підвищення ефективності дій, які спрямовані в Україні на боротьбу зі СНІДом. Також порушувалося питання фінансування і пошуку спонсорів. Оскільки найважливішою проблемою залишається брак коштів і для проведення експрес-аналізів, і для подальшого лікування хворих на цю страшну хворобу.

Яна СТАДІЛЬНА.

■ У ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЯХ І ГРУПАХ

«Зелений тиждень» аграрників

Під патронатом депутатської фракції Народної аграрної партії України на міжнародному сільськогосподарському ярмарку «Зелений тиждень», який із 21 по 30 січня триває у Берліні, проходить виставка досягнень аграрного сектору України. Як повідомив «ГУ» один з її організаторів — член виконкому НАПУ, народний депутат України Валентин Савицький, українську експозицію представлено в окремому павільйоні площею близько 1200 квадратних метрів. На ній, зокрема, представлено досягнення сучасної харчової промисловості України та національної кухні.

Міжнародний сільськогосподарський ярмарок «Зелений тиждень» відбувається уже всімдесяте. Уперше його було проведено в Берліні 1926 року. Торік у роботі ярмарку взяли участь більш як 850 сільськогосподарських компаній із 45 країн світу. Україна з успіхом презентувала здобутки у сільському господарстві та харчовій і переробній промисловості, що дозволило зміцнити експортні позиції нашої держави в Німеччині та країнах ЄС загалом. Нині в рамках ярмарку також буде проведено українсько-німецьку конференцію «Ефективний та сталий розвиток аграрного потенціалу України: політичні рамкові умови та стратегія підприємницької діяльності», ділові зустрічі, «круглі столи», семінари.

Вл. інф.

Сільська «соціалка» ляже на плечі районних бюджетів

Після подолання Верховною Радою президентського вето на Закон "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України" палаци і будинки культури, клуби, бібліотеки, дільничні лікарні, медамбулаторії, фельдшерсько-акушерські пункти, театри, музеї, виставки, школи естетичного виховання дітей у селах, селищах та містах районного значення фінансуватимуть з районних бюджетів і бюджетів міст обласного та республіканського (у АР Крим) значення. Нині ці заклади культури та охорони здоров'я фінансують за рахунок видатків із місцевих бюджетів відповідних населених пунктів — сільських, селищних та міських бюджетів. Зміни до Бюджетного кодексу набирають чинності з 1 січня 2006 року. Однак автори законопроекту сподіваються, що це рішення парламенту позитивно вплине на формування місцевих бюджетів.

«Кожен, хто побував на селі, бачив, до чого призвело фінансування місцевих закладів охорони здоров'я і культури за рахунок місцевих бюджетів, — каже ініціатор і автор закону — лідер депутатської фракції партії «Єдина Україна», народний депутат України Богдан Губський. — Ледь не скрізь ставя занепад сільських лікарень, клубів, будинків культури, бібліотек. А у багатьох селах вони просто припинили своє існування, оскільки у бюджетах сіл, селищ і міст районного значення не вистачало коштів на них». Члени депутатської фракції «Єдина Україна» покладать надії на стабільність і на те, що районні бюджети будуть щедрішими, ніж місцеві, на фінансування сфери культури та охорони здоров'я. Після рішення Верховної Ради має невдовзі поліпшитися й організація відпочинку та надання медичних послуг на селі.

Дату інавгурації визначено

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 20 січня
(Початок на 1-й стор.).

Нова, сьома сесія Верховної Ради України згідно з Конституцією відкриється 1 лютого. Оскільки в січні депутати працювали у пленарному режимі на тиждень більше, схвалено зміни до календарного плану проведення сьомої сесії ВР, згідно з якими в лютому буде лише один пленарний тиждень — з 1 по 4 лютого. А завершить роботу сьома сесія парламенту 8 липня.

18 травня згідно з ухваленою постановою у Верховній Раді відбудуться парламентські слухання на тему: «Законодавче забезпечення сучасної економічної політики в умовах конституційної реформи». Депутати також ухвалили постанову про відзначення 1000-річчя заснування міста Белза Львівської області, про відновлення селу Луківці Вижницького району Чернівецької області колишнього найменування Лукавці, про перейменування селища Ушиця Коростенського району Житомирської області на Нову Ушицю.

Хороший подарунок підніс парламент для селян, дачників та інших людей, які господарюють на землі. 307 голосами депутати схвалили закон «Про захист конституційних прав громадян на землю», згідно з яким вартість виготовлення всіх документів під час оформлення права власності на землю для селян становитиме три неоподатковані мінімуми доходів громадян, тобто 51 грн., для решти громадян — п'ять неоподаткованих мінімумів (85 грн.), а реєстрація державних актів права власності на землю здійснюватиметься безкоштовно.

У цілому також схвалено зміни до деяких законодавчих актів України, які визначають підстави та порядок звільнення осіб з-під варти, внесені депутатами Володимиром Мойсиком, Олександром Бандурком та іншими. Питання правового статусу засудження і гарантії захисту їхніх прав визначає ще один схвалений парламентом законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів у зв'язку з прийняттям Кримінально-виконавчого кодексу.

Додатково включивши до порядку денного, депутати прийняли у першому читанні законопроект про внесення змін до статті 31 Закону «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», внесений Кабінетом Міністрів України. Цим документом передбачається частину належних працівникові від підприємства-боржника коштів із оплати праці перенести з другої черги задоволення вимог кредиторів до першої. Згідно з проектом, передусім, зокрема, задовольнятимуть вимоги щодо виплати заборгованості із зарплати за три місяці роботи, що передують порушенню справи про банкрутство чи припиненню трудових відносин у разі звільнення працівника до порушення зазначеної справи.


Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Гостру дискусію викликало також обговорення змін до Закону «Про оподаткування прибутку підприємств» щодо операцій із ПДВ-облігаціями. Законопроект відправлено на повторне перше читання.

На денному засіданні депутати схвалили у першому читанні законопроект, який дозволяє працюючим пенсіонерам отримувати у повному розмірі пенсії за особливі заслуги перед Україною. Ще одним, схваленим у першому читанні законопроектом у авторстві Івана Бокого (СПУ), передбачається поширити право на призначення пенсії за особливі заслуги перед Україною на громадян, нагороджених Грамотами та Почесними Грамотами Верховної Ради України та Президії Верховної Ради УРСР. У першому читанні також схвалено зміни до деяких законодавчих актів України, які узгоджують чинне законодавство з положеннями Закону "Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам", що набрав чинності з 1 січня ц. р. У першому читанні прийнято і зміни до Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Пропонується розширити перелік осіб, на яких поширюватимуться норми цього закону. Парламент також схвалив у цілому зміни до Закону "Про звернення громадян", що зобов'язують надавати громадянам при розгляді їх заяв чи скарг аргументовану відповідь, якщо доступ до певної інформації обмежено.

На початку пленарного засідання Голова Верховної Ради поінформував про чергові зміни у складі депутатських фракцій і груп. Народні депутати Станіслав Стребко та Ярослав Сухий вийшли зі складу депутатської фракції «Трудова Україна—НДП». Юлія Чеботарьова залишила лави депутатської групи «Союз», а Іштван Гайдош вийшов із фракції СДПУ(о). Володимир Литвин також повідомив, що у Верховній Раді сформовано нову депутатську групу — «Демократична Україна». Очолив її народний депутат Ігор Шаров. У складі «Демократичної України» нині 14 депутатів.

Юліана ШЕВЧУК.

Щоб сьорбати ложкою з казана, спочатку треба щось туди покласти

■ АКТУАЛЬНО



Голова Комітету ВР з питань промислової політики і підприємництва Юрій ЄХАНУРОВ, якого називають одним із імовірних кандидатів на пост прем'єра, спочатку сказав категорично: "На цю тему не хочу розмовляти". І все-таки він погодився поділитися з «ГУ» своїми думками про процес формування нового уряду.

— Якою має бути політична модель нового уряду?

— Насамперед потрібно здійснити адміністративну реформу і визначитися щодо розподілу політичних посад. І деполітизувати державний апарат. Державні чиновники не мають права бути членами будь-якої партії. Отже, всі галузеві партії, які створювалися під міністрів, мають завершити своє існування і не заважати в політичному просторі.

— Новий уряд буде суто технічний чи ініціативний?

— Що значить технічний уряд? Кабмін має виконувати своє завдання у руслі політики, яку проводить Президент. Система координат, задана Віктором Ющенком, потребує досить серйозних механізмів її реалізації. І завдання уряду — своєю програмою дій розробити ці механізми.

— Які повинні бути перші кроки уряду?

— По-перше, подолання інфляційного навісу, який залишив у спадок минулий уряд. Інфляційні процеси доведеться вгамовувати не менш як півроку, думаю, аж до серпня. По-друге, це пенсійні питання. Сьогодні практично немає джерел для формування пенсій, а в пенсіях до того ж іще й закладено несправедливість і зрівнялівку. Слід диференціювати всю пенсійну систему і знайти потужні джерела. Для цього потрібно значно підвищити зарплату бюджетникам. Тоді, до речі, й менша буде корупція. І третє, найголовніше питання вже і для парламенту — це формування бюджету. Я вперше у житті голосував проти бюджету, бо його навіть критикувати неможливо. Це просто жахливий бюджет, який є наслідком змови деяких сил для того, щоб спробувати у цьогорічному бюджеті в результаті його переробки все одно залишити деякі статті, які дадуть змогу продовжувати корумпований стиль роботи. Тобто "роздача слонів" уже відбувається на фазі бюджетного процесу.

— Як новому уряд виправдати величезні очікування людей?

— Очікування справді просто шалені. Дуже багато людей після останніх подій дістали великі ложки і готуються, що уряд зварить їм у казані смачний обід, і вони будуть його цими великими ложками сьорбати. Але для того, щоб сьорбати, треба щось туди покласти. Найважливіше, що необхідно розуміти новому уряду, — це відповідальність стосовно завищених очікувань населення, грамотно роз'яснювати і спокійно відповідати на всю критику. А восени цієї критики буде стільки, що можна буде просто жаліти тих людей, які прийдуть в уряд.

— До нової урядової команди мають бути залучені лише соратники В. Ющенка чи значно ширше коло, в тому числі і прибічники В. Януковича?

— Народ чекає повної зміни складу уряду. Гадаю, зі старих урядовців не залишиться жодного міністра, члена уряду і глави облдержадміністрації. А все інше — це питання досвіду і фаху.

— Якщо вам запропонують посаду прем'єра, погодитеся?

— Мені не запропонують. Не хвилюйтеся.

Олександра КУЧЕРЯВА.

У Донецьку 10 осіб оголосили голодування, вимагаючи визнання Януковича президентом

Постанова
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Ющенка В. А.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Припинити достроково повноваження народного депутата України Ющенка Віктора Андрійовича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», у зв'язку з його особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня вступу Ющенка Віктора Андрійовича на пост Президента України відповідно до статті 104 Конституції України.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м.Київ, 20 січня 2005 року.
№ 2364-IV.

Постанова
Верховної Ради України

Про внесення змін до календарного плану проведення шостої сесії Верховної Ради України четвертого скликання та про дату проведення урочистого засідання, присвяченого складенню присяги новообраним Президентом України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до календарного плану проведення шостої сесії Верховної Ради України четвертого скликання, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 17 червня 2004 року, із змінами, внесеними постановами Верховної Ради України від 3 і 4 грудня 2004 року та від 13 січня 2005 року, стосовно роботи парламенту в січні 2005 року, встановивши завершення роботи шостої сесії Верховної Ради України 23 січня 2005 року та передбачивши: 21 січня — ранкове пленарне засідання, 22 січня — робота в комітетах, фракціях і групах, 23 січня — ранкове пленарне засідання з 12 години. Закриття сесії.

2. Відповідно до статті 104 Конституції України та Постанови Верховної Ради України від 14 грудня 2004 року «Про порядок проведення урочистого засідання Верховної Ради України, присвяченого складенню присяги новообраним Президентом України» провести 23 січня 2005 року о 12 годині у сесійному залі Верховної Ради України урочисте засідання Верховної Ради України, присвячене складенню присяги новообраним Президентом України.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м.Київ, 20 січня 2005 року.
№ 2365-IV.

Постанова
Верховної Ради України

Про звільнення членів Рахункової палати

Відповідно до пункту 16 статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Звільнити членів Рахункової палати у зв'язку із закінченням терміну їх повноважень:

Мельничука Віталія Григоровича — заступника Голови Рахункової палати;

Хропатого Бориса Федоровича — Секретаря Рахункової палати;

Огородника Віктора Саввича — головного контролера Рахункової палати.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
13 січня 2005 року.
№ 2330-IV.

Постанова
Верховної Ради України

Про внесення змін до календарного плану проведення сьомої сесії Верховної Ради України четвертого скликання

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до календарного плану проведення сьомої сесії Верховної Ради України четвертого скликання, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 16 грудня 2004 року, передбачивши:

тиждень з 14 по 18 лютого — робота в комітетах, фракціях і групах;

тиждень з 21 по 24 червня: 21 червня — засідання Погоджувальної ради, пленарні засідання, 22 червня — пленарне засідання, робота в комітетах, фракціях і групах, 23—24 червня — пленарні засідання;

8 липня — оголошення про час закриття сесії;

тиждень з 11 по 15 липня — робота в комітетах, фракціях і групах.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м.Київ, 20 січня 2005 року.
№ 2363-IV.

Закон України

Про затвердження прожиткового мінімуму на 2005 рік

Стаття 1. Затвердити на 2005 рік прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць у розмірі 423 гривень, а також для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення:

дітей віком до 6 років — 376 гривень;

дітей віком від 6 до 18 років — 468 гривень;

працездатних осіб — 453 гривень;

осіб, які втратили працездатність, — 332 гривень.

Стаття 2. Розміри державних соціальних гарантій на 2005 рік, що визначаються залежно від прожиткового мінімуму, встановлюються відповідними законами, Законом України «Про Державний бюджет України на 2005 рік», а також нормативно-правовими актами Кабінету Міністрів України.

Стаття 3. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2005 року.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний термін з дня опублікування цього Закону:

подати до Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до Закону України «Про прожитковий мінімум» щодо збільшення прожиткового мінімуму для працездатних осіб на розмір ставки податку з доходів фізичних осіб, встановленої законом;

переглянути набори продуктів харчування, непродовольчих товарів і послуг для визначення прожиткового мінімуму для основних соціальних і демографічних груп населення відповідно до статті 3 Закону України «Про прожитковий мінімум»;

за підсумками I півріччя 2005 року переглянути прожитковий мінімум відповідно до зростання індексу споживчих цін та внести на розгляд Верховної Ради України разом з уточненням показників Державного бюджету України.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 19 жовтня 2004 року.
№ 2089-IV.

Близький чи далекий орієнтир?

■ КОМЕНТАР

Подолання парламентом президентського вето на закон про встановлення прожиткового мінімуму на 2005 рік — 423 гривні на місяць спричинило безліч нових суперечностей. Прожитковий мінімум — це соціальний орієнтир, норматив для розрахунків. Однак у законі про цьогорічний державний бюджет закладено інші, значно менші, показники. Чого можна очікувати після цього рішучого кроку парламенту, чи буде переглянуто відповідно до схваленого закону зарплати, пенсії та інші соціальні виплати?

Валерій АСАДЧЕВ, заступник голови бюджетного комітету ВР (фракція «Наша Україна»):

— Затвердження прожиткового мінімуму на рівні 423 гривні є дороговказом, стратегічним курсом нового уряду на створення соціальних бюджетів. У наступному році закон про державний бюджет України може бути побудований саме на цьому показнику. У Конституції 1996 року було закладено такий соціальний стандарт, як прожитковий мінімум, і було введено в дію відповідним законом. Але оскільки реальні фінансові ресурси були набагато меншими, використовувався інший соціальний стандарт — мінімальна заробітна плата. Тобто у законі про держбюджет йдеться: яка мінімальна зарплата, з якої дати вводиться, і саме на її базі формується бюджет, а отже, й виплачуються зарплати. Щодо закону про прожитковий мінімум, то поки що він залишається дещо декларативним. Цим законом фактично знову збільшено відстань між реальним розміром прожиткового мінімуму (423 гривні) і мінімальною зарплатою (262 гривні). А усувати ці диспропорції буде вже наступний уряд шляхом введення в закон про державний бюджет стандарту прожиткового мінімуму — замість мінімальної зарплати. Це означає, що поступово, можливо, навіть із 2006 року, показники мінімальної зарплати і прожиткового мінімуму збігатимуться, а отже, бюджет і відповідно зарплату формуватимуть, виходячи з розміру прожиткового мінімуму.

Ярослав СУХИЙ, секретар Комітету ВР з питань соціальної політики та праці (фракція «Трудова Україна»—НДП):

— У законі про держбюджет-2005 записано інший рівень забезпечення прожиткового мінімуму, багато місцевих бюджетів уже прийняли цю норму й розробили відповідні бюджетні асигнування на виплати зарплат, соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям, інвалідам тощо. Тепер незрозуміло, з яких цифр треба виходити і де взяти додаткові 600 мільйонів гривень для дотацій місцевим бюджетам. Тому я не розділяю радості від того, що вдалося подолати вето Президента на закон про прожитковий мінімум на 2005 рік. Адже створено безліч проблем для людей і місцевих бюджетів та фінансових ресурсів держави. Виникла патова колізія, і вирішити її можна буде лише за результатами роботи економіки України. Якщо за результатами фінансово-господарської діяльності в першому кварталі цього року справді відбудеться економічне зростання, тоді можуть бути переглянуті й розміри зарплат, пенсій та соціальних виплат із поступовим їх наближенням до рівня прожиткового мінімуму.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Надлишки — як субвенція

Першим із керівництва області нинішнього року наважився зустрітися з журналістами голова обласної ради Василь Сибірцев. Тривалий вакуум у стосунках із ЗМІ він пояснив напруженою політичною ситуацією в країні та невизначеністю кандидатури майбутнього Президента держави.

Головною темою розмови стала бюджетна сесія, яка відбулася минулого тижня. Йшлося, зокрема, про розподіл між районами області коштів із надлишкових надходжень до бюджетів. (Нагадаємо, напередодні нового року в. о. Прем'єр-міністра Микола Азаров видав розпорядження про стовідсоткове залишення надпланових коштів у бюджетах областей. Однак незрозумілим був механізм розподілу їх між районами та містами.) Отже, чотири мільйони гривень, щоб їх не втратити зовсім, поділили між регіонами Кіровоградщини як субвенцію з обласного бюджету.

Журналістів цікавили й кадрові питання. Василь Сибірцев сказав, що не претендує на посаду голови облдержадміністрації. До того ж він не відкидає можливості, що вибори в органи місцевого самоврядування відбудуться вже у листопаді нинішнього року, якщо Верховна Рада прийме законопроект про розмежування парламентських виборів і виборів до рад інших рівнів.

Ще однією цікавою темою стало, чи не виступатиме на нинішньому етапі обласна рада в опозиції до власних виборців та нового Президента, адже більшість її становлять чиновники та керівники підприємств, які підтримували кандидата від влади. Василь Сибірцев відповів, що таке — маловірогідне. Бо переважна більшість обранців уже надіслала вітальні телеграми Вікторові Ющенку.

Олег БОНДАР.
Кіровоградська область.

Вимагають нової влади

Протягом останніх двох місяців виконавча влада Хмельницької області практично паралізована. Колишній голова облдержадміністрації Віктор Коцемир, який і дотепер офіційно не звільнений з посади, усунувся від виконання своїх обов'язків. Негайне розв'язання кадрових проблем стало найгострішим питанням для подолян.

З огляду на це громада Славути вимагає відставки тих, хто активно використовував адмінресурс для фальшування виборів. Представники «Нашої України» та блоку Юлії Тимошенко також бачать на посадах голів райдержадміністрацій області нових керівників. Це само стосується і більшої частини апарату обласної влади.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

ДЕНЬ
П'ЯТНИЦЯ, 21 СІЧНЯ 2005 ■ № 11 (3511)



На Сонці зареєстровано новий могутній спалах. Зараз на Землі лютує найсильніша цього року магнітна буря, пік якої був учора.

Міністерство юстиції розпочинає створення електронної бази перекладів українською мовою актів європейського законодавства. В першу чергу планується перекладати європейські закони у сферах, що визнані пріоритетними для адаптації вітчизняного законодавства.

■ У НОМЕР

З балу — у квартиру

■ **Херсон.** Олімпійський чемпіон зі спортивної гімнастики Юрій Нікітін отримає квартиру у рідному Херсоні. Привселюдно у цьому запевнив спортсмена міський голова Володимир Сальдо. Радісну звістку він «підніс» Юрію Нікітіну на міському Балу чемпіонів, що вже став традиційним і проходить п'ятий рік поспіль.

Почесним гостем цьогорічного офіційно-світського святкування був олімпійський чемпіон Юрій Білоног. Певний період його спортивної кар'єри пов'язаний з Херсоном, проте тут він не знайшов належної оцінки та підтримки і переїхав до сусідньої Одеси, виборовши для неї золоту медаль.

Алла БРУСИЛОВА.

Пісенна допомога польським малятам

■ **Хмельницька область.** Учасники фольклорного гурту «Рідна пісня» кам'янець-подільської школи мистецтв отримали запрошення на щорічну благодійну акцію, що проходить у Польщі. Тут збирають кошти на закупівлю реанімаційного обладнання для новонароджених. Чимало митців і творчих колективів долучаються до важливої справи. Нині поляки запропонували виступ артистів із України. Талановитих юних аматорів організатори акції знайшли в місті Кам'янці-Подільському. Керівник дитячого колективу Людмила Літомирська та директор школи Микола Пермяков радо погодилися попрацювати спільно з польськими митцями. Програму кам'янчан, що мала за кордоном неабиякий успіх, записало і транслювало «на біс» телебачення Польщі.

Віра ШПИЛЬОВА.

Обійдемося без піску

■ **Луганськ.** Хіміки сєвєродонецького «Азоту» запропонували комунальним і дорожнім організаціям засіб у боротьбі з ожеледицею — новий реагент. Водії господарського цеху вже випробували новинку на практиці і залишилися задоволені: довжина гальмового шляху автомобіля, що проїхав спочатку звичайною, а потім обробленою засобом дорогою, була вдвічі коротшою. Але розроблювачі ці результати не задовольняють. Вони продовжують пошук ефективнішого засобу боротьби з цим погодним явищем.

Алла АНТИПОВА.

Буратіно-наркокур'єр

■ **Севастополь.** Працівники севастопольського управління СБУ поклали край кримінальній діяльності злочинного угруповання, яке розповсюджувало сильні психотропні речовини наркотичної дії (амфетамін та екстезі) на території Севастополя та інших приморських міст Криму. Тепер наркоділкам загрожує позбавлення волі до 12 років.

31 грудня 2004 року на новорічному святі в момент продажу синтетичного наркотику було затримано першого злочинця. Смертоносне зілля він ховав у новорічному подарунку. Слідом за ним заарештували і ватажка — одного з відомих в Україні ді-джеїв. Разом з музикою він ніс у маси отруту, привчаючи до наркотиків молодих людей на дискотеках, у нічних клубах і барах.

Злочинці одержували величезні бариші, якщо зважити на те, що лише одну таблетку наркотику продавали за 65—70 доларів США. Як контейнери для контрабанди використовували корпуси телефонних апаратів, музичних інструментів, іграшок. Останню велику партію наркотиків злочинці відправили до Севастополя, упакувавши її у гумового Буратіно.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Пізній виклик, рання смерть

■ **Донецька область.** Трагедія сталася у середині дня: сусіди помітили дим над саманним будиночком на околиці дачного селища. Дорогоцінний час було втрачено на те, щоб дістатися до телефону, — це понад кілометр. Пожежники одразу вирушили на виклик, але вулички селища виявилися такими вузькими, що проїхати спецавтомобілю було важко — довелося тягти рукавну стрічку довжиною близько 50 метрів. На момент прибуття пожежників будиночок згорів наполовину. Всередині було знайдено тіла бабусі та шестирічного онука — на жаль, без ознак життя. За попередніми даними, причиною пожежі стало пічне опалення.

Ліна КУЩ.

«Такої кількості трупів я не бачив»,

— зізнався київський судмедексперт, який повернувся з Таїланду



Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ

(Початок на 1-й стор.).

— Я взяв відпустку за власний рахунок і поїхав до Таїланду. Зі мною летіла колега зі Львівської області, нас було двоє — лікарів з України.

Давид прибув на місце події через тиждень після страшної трагедії. На запитання, що вразило його найбільше, співрозмовник зауважив: «Я взагалі не вразлива людина». З його спеціальністю зайва емоційність, мабуть, протипоказана. Під час розмови Валіахметов був стриманий у подробицях і філософськи налаштований. Але, подумавши, зізнався, що за всю свою практику такої кількості трупів бачити йому не доводилося.

За словами Давида, жили вони в Бангкоку, працювали на острові, але переважно на материку. Каже, що прибережна смуга дуже сильно постраждала. У той час, коли наші фахівці перебували в Таїланді, завали практично усі розібрали.

— Таїландці мусили реанімувати свою туристичну індустрію. Швидко відновили зв'язок, електропостачання, налагодили доставку води. У мене було відчуття, начебто на цю катастрофу чекали — всі оперативно, злагоджено працювали, не падали духом і не відволікалися на жодні жалобні заходи.

Там були і патологоанатоми, і судмедексперти. Та основні заходи виконувала поліція. Нам не треба було встановлювати причину смерті... Вся робота була пов'язана з ідентифікацією тіл. Я працював у спеціальному таборі, де відбувалася безпосередня робота з тілами. Там знімали відбитки пальців, зліпки зубів, проводили рентгенослідження, фотографували. (Сам Валіахметов «обробив» більш як сто трупів.)

Чесно кажучи, для мене в професійному плані там був мінімальний інтерес. Мені хотілося побачити організацію дій за таких екстремальних ситуацій. Як це роблять закордонні фахівці, яке устаткування використовують. Можу з гордістю сказати, що Україна готує висококласних фахівців, котрі в деяких професійних моментах навіть перевершують іноземних колег.

Заглиблюватися в деталі своєї професії і виконуваної в Таїланді роботи Давид Валіахметов не став. Він переконаний, що таку інформацію дехто може сприйняти неадекватно. Мовляв, наше життя і так повне насильства і кровопролиття, а людську психіку треба щадити. Така позиція філософа-патологоанатома.

***P. S.** Зараз уже зібраний і готовий до відправлення до Шрі-Ланки ще один український гуманітарний вантаж з медикаментами і питною водою. Цього разу його взявся доставити МНС, бо літаки «АероСвіту» туди не літають. Однак ще й досі літак не відправлено.*

Ольга ВАУЛІНА.

Рейхстаг у траурі

У приміщенні Рейхстагу відбулася державна траурна церемонія на знак пам'яті про жертви цунамі в Південно-Східній Азії. Президент ФРН Горст Кьоллер, з ініціативи якого пройшов захід, виступив з траурною промовою. Він також зустрівся з родичами та близькими громадян ФРН, які загинули від стихії. Дев'ятого січня у Берлінському кафедральному соборі відслужили панахиду за загиблими.

За даними міністерства закордонних справ Німеччини, встановлено факт загибелі 60 німців. Кількість тих, хто пропав безвісти, скоротилася до 581 особи.

■ ЦИФРА

116 тисяч гривень

заборгував своїм працівникам директор підприємства «Дніпроелектродсервіс». Це стало приводом для взяття його під варту. Протягом трьох місяців прокуратура отримувала від робітників цього підприємства скарги про піврічну затримку з виплатами зарплати. Та жоден із засобів впливу на керівника результатів не дав. Водночас підприємство працювало стабільно, і його місячний оборот становив півтора мільйона гривень.

За цим фактом порушено кримінальну справу. Як зазначив прокурор Жовтневого району Дніпропетровська Юрій Курилов, директор «Дніпроелектродсервісу» проведе в ізоляторі тимчасового утримання 10 діб. Якщо за цей час заборгованість не буде погашено повністю, кримінальну справу передадуть до суду — у цьому випадку закон передбачає до трьох років ув'язнення.

Сергій КОРОБКА.

Дніпропетровськ.

■ АКЦІЇ

Необ'єктивним — антипремію

У Сімферополі експертне журі підсумувало акцію «Гидке жовте каченя», й визначило ЗМІ, які порушували принципи журналістики. У номінації "Загальнореспубліканська газета, що використовувала брудні маніпуляційні технології" «лауреатом» стала «Крымская правда», серед телерадіокомпаній першу премію віддано Держтелекомпанії «Крим», поміж інформагенств — «Новому регіону — Крим».

За словами організаторів антипремії, роботу кримських ЗМІ оцінювали 13 експертів: аналітики, політологи, психологи, журналісти, котрі зазначили, що «резонансний захід — не наукове соціологічне дослідження, а соціальна акція, мета якої посприяти об'єктивності й незаангажованості журналістики на півострові».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

■ СПОРТ

Вісті звідусіль

Універсіада. Інсбрук (Австрія). Восьмий день на Всесвітніх зимових студентських іграх приніс нам чимало приємного. І знову до цього причетні представники біатлону. **Оксана Хвостенко (на знімку)**, яка вже має дві срібні медалі, виграла дистанцію 12,5 км. Роман Прима фінішував другим у перегонах на 15 км.

Нарешті в п'ятому поєдинку смак перемоги відчули українські хокеїсти. **Україна—Китай. 17:1 (6:0, 7:0, 4:1).**

Австрія — 8 золотих, 8 срібних і 3 бронзові медалі. Росія — 6, 3, 8. Японія — 5, 3, 5. Казахстан — 4, 1, 2. **УКРАЇНА — 3, 9, 2.** Нідерланди — 3, 5, 2. Китай — 3, 4, 4. Словенія — 3, 3, 2. Польща — 3, 2, 1. Італія — 3, 0, 4.

Гандбол. Відбірковий етап до чемпіонату Європи-2006. Чоловіки. **Естонія—Україна. 27:27.** Наша команда лідирує, здобувши 7 очок. Сьогодні українці проведуть повторний матч (він буде завершальним) з естонцями (також на майданчику суперника). Для досягнення мети їх задовольнить нічия, бо естонці мають поки що п'ять очок.

Футбол. Доха (Катар). Міжнародний турнір (U-20. Україна—Китай. 2:1. Наша команда посіла третє місце у групі і змушена повертатися додому.

Стамбул. Товариський матч. **«Бешикташ» (Туреччина) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 1:0** (Метін, 4). Гості виступали в такому складі: Лаштувка (Плетикоса, 46), Срна (Кулаков, 79), Левандовський, Гюбшман (Лалатович, 70), Рац (Флоря, 55), Тимощук, Батіста (Беркеуан, 46), Дуляй (Ярошенко, 84), Пуканич (Брандау, 46), Бєлік (Фомін, 75), Агахова.



В. Б.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Сергій ЛАВРОВ: «Багато рішень СНД залишилося на папері»



(Початок на 1-й стор.).

Відносини між нашими країнами незмірно глибші та ширші, ніж та кон'юнктура, що була присутня під час тривалої виборчої кампанії в Україні. Ці відносини визначено історією, географією, економікою, культурою і долями людей. Іншого, крім як нарощувати ці відносини у всіх галузях, нашим народам не дано.

Я знаю, що в Україні навряд чи знайдеться політик, який буде інакше вести справу з Росією. А в Росії навряд чи знайдеться політик, котрий буде інакше, ніж по-партнерськи, по-сусідськи, подружньому ставитися до розвитку відносин з Україною та українським народом. Тож я виходжу з того, що ці об'єктивні інтереси лежатимуть в основі наших відносин і надалі.

— Чи зміниться зовнішня політика Росії стосовно СНД?

— У всіх країн Співдружності є інтерес до того, щоб зробити цю організацію ефективнішою. Для цього є підстави. Багато рішень СНД залишилися на папері та мали декларативний характер. Загальною тенденцією в процесі реформування СНД є завдання розвантажити Раду глав держав і Раду глав урядів для того, щоб наші лідери могли зосередитися під час своїх зустрічей на стратегічних питаннях співробітництва, виявленні тих галузей, де інтереси збігаються і є реальна можливість для спільних дій. Попередні висновки, що їх ми можемо зробити на основі перших контактів з нашими партнерами по СНД, засвідчують, що ми зможемо провести реформи, зберігши базові принципи СНД, а саме: добровільність, можливість для різношвидкісної інтеграції. Ми знайдемо проблеми, за якими саме життя підштовхує наші країни до тіснішого співробітництва.

На знімку: міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров.

Новий уряд покладе край сепаратистам

Новий прем'єр-міністр Іспанії Хосе Луїс Родрігес Сапатеро протягом найближчих трьох років має намір покласти край діяльності баскської сепаратистської організації ЕТА. Про це іспанський прем'єр заявив у телеінтерв'ю, відповідаючи на запитання про можливе перемир'я з представниками ЕТА. «Під час виборчої кампанії я казав, що одним із пріоритетів буде боротьба з ЕТА. І я маю намір виконати обіцянку», — сказав Сапатеро. Він також додав: якщо з'явиться хоча б мінімальна можливість назавжди покласти край насильству, його уряд, як і попередні, намагатиметься використати цю можливість, щоб вона дала бажані плоди. Водночас Сапатеро застеріг від надмірного оптимізму, підкресливши, що уряд працює і сподівається на позитивні результати.

Понад 30 років ЕТА веде збройну боротьбу за незалежність Країни Басків. На рахунку цієї сепаратистської організації більш як 800 жертв. Одна з останніх акцій ЕТА — вибух у місті Гетчо у Країні Басків, унаслідок якого було поранено жінку-поліцейського, повідомляє «Євроньюз».

На знімку: наслідки теракту в місті Гетчо.



Куба проти сигар

Влада Куби оголосила про заборону куріння в громадських місцях з початку лютого. Це означає, що курити буде протизаконно у будь-якому закритому громадському приміщенні, а також в автобусах і таксі. Чиновники, лікарі і вчителі для перекурів матимуть виходити надвір. За урядовою статистикою, на острові курить тютюн майже половина дорослих.

Куба — один з провідних у світі виробників сигар, але кореспонденти повідомляють, що громадськість уже не так терпимо сприймає звичку куріння тютюну. Президент Куби Фідель Кастро кинув курити майже двадцять років тому, **повідомляє Бі-Бі-Сі.**

Переговори відновилися. Чи надовго?

Ізраїль зняв заборону на контакти з лідером палестинців Махмудом Аббасом, введену після нещодавнього нападу бойовиків-смертників на КПП на кордоні з сектором Газа. Радіо Армії оборони Ізраїлю повідомило, що рішення прийнято на засіданні вузького складу кабінету уряду. Після трагедії на кордоні з сектором Газа (жертвами нападу палестинських бойовиків на КПП тоді стали шестеро ізраїльтян) Ізраїль заявив, що контакти на офіційному рівні не відновляться доти, доки палестинці не доведуть, що вони вживають серйозних заходів у боротьбі з тероризмом.

Минулого вівторка у Газі побував Махмуд Аббас, який зустрівся з лідерами ХАМАС, щоб обговорити можливість припинення вогню. Лідери ХАМАС назвали зустріч з М. Аббасом позитивною. Вочевидь, такий висновок і вплинув на рішення ізраїльського уряду відновити переговори.

■ АКТУАЛЬНО

Третейські суди вже реальність

Незабаром у Кіровограді розпочне діяти третейський суд. У потребі запровадження цього інституту, каже екс-голова Кіровського місцевого суду, юрист із понад двадцятирічним стажем Володимир Ярошенко, переконує світовий досвід. Вони діють в усіх країнах, які вважають себе цивілізованими. В Україні їх створення стало можливе після прийняття Верховною Радою у травні минулого року Закону "Про третейські суди".

Третейські суди, наголошує співрозмовник, — недержавний орган, рішення якого, як і рішення звичайного суду, обов'язкові до виконання. Серед переваг — те, що громадяни, звертаючись до нього, не сплачують державного мита; рішення третейського суду не підлягають апеляції, бо сторони конфлікту (господарського чи будь-якого іншого) добровільно йдуть на розгляд своєї справи, отже, мусять погоджуватися з винесеним вердиктом.

Олег БОНДАР.

«Наша тополя» — заслін раку

Якщо люди навчили організм вирощувати пухлину, значить, мають зробити все, щоб зупинити цей процес. Таку мету поставили перед собою жінки-волонтерки, котрі кілька років тому об'єдналися у громадську організацію для боротьби з раком молочної залози «Наша тополя». Вона діє у Рівному, а віднедавна ще й у Сарнах, і входить до складу Української мережі організацій «Разом проти раку».

«Нашу тополю» очолили жінки, які пройшли через тяжку хворобу. Волонтерки організації навідуються в онкодиспансер, щоб психологічно і морально підтримати жінок до і після операції. Важлива віха в їх роботі — надати населенню якомога більше інформації про хворобу і способи боротьби з нею.

Марія КОРНІЙЧУК.

Рівненська область.

■ ТЕМА

Бідняк, багач...

Коли вперше побачила презентабельного сусіду, котрий з виглядом щедрого дарувальника віддав поліетиленовий пакет з недоїдками безпритульному, який копирсався у контейнері зі сміттям, то не повірила власним очам. Згодом двірничка пояснила, що знедолені люди щоранку збираються біля нашого «престижного» будинку з надією, що його заможні мешканці викинуть ласіші шматки, ніж у робітничих кварталах...

Згадала про це у зв'язку із затвердженням Верховною Радою прожиткового щомісячного мінімуму — 423 гривні. Соціальна гарантія, мінімум, який парламент, подолавши вето Президента, визначив на 2005 рік, додавши до попереднього ще 58 гривень. Не знаю, сміялися чи плакали ті, кому належить на ці гроші виживати. Точніше, ті, хто хоч мало, але його одержить. А які соціальні гарантії для безпритульних, котрі щоранку чекають на пакети зі сміттям моїх заможних сусідів?

Чи не тому громадяни європейських країн, котрі доставляють транспорти з гуманітарною допомогою, уперше потрапивши в Україну, впадають у шок. Від кількості дорогих автомобілів на вулицях не лише столиці, а й обласних центрів. Представники громадських організацій ФРН, котрі привозять ліки, одяг, продукти харчування для малозабезпечених сімей, розповідали, що вони не вбираються в дороге вбрання, рушаючи в Україну. З тієї причини, що їхні українські партнери (такі само доброволці) можуть почуватися ніяково: можливо, вони не мають за що купити собі таке саме...

Не знаю, чи почуваються ніяково українські політики й державні чиновники, котрі в своїх деклараціях зазначають мало не прожитковий мінімум, а з'являються на люди в костюмах і шубах від найвідоміших світових фірм та роз'їжджають на розкішних автомобілях. Цікаво було спостерігати за нашими лідерами під час помаранчевої революції: майже всі вони приходили на Майдан у скромних «демократичних» куртках та пальтах. І мало не всі вони, особливо ті, хто прагне зайняти найвищі посади в державі, опозиціонери, що бідні, як церковні миші...

Скажете: коли країна бідна, то президент, прем'єр-міністр чи міністри, а також усі, хто при владі, повинні ходити в куртках і споживати не паюсну ікру, а такий само обід, що дістається на прожиття незаможним? Якщо ні, то як тоді бути з демократією?

Валентина ПИСАНСЬКА.

США

Поліція ловить терористів

Правоохоронні органи штату Массачусетс розпочали пошук чотирьох уродженців Китаю і двох іракців, котрі, як підозрюють, мають намір вчинити теракт у районі Бостона із застосуванням так званої брудної бомби. Про можливість проникнення на територію штату підозрюваних, особи яких уже встановлено, місцевим стражам порядку повідомило ФБР.

ЕСТОНІЯ

Свастика, серп і молот — під забороною?

Декотрі естонські політики переконані, що водночас із забороною нацистської символіки Європа мусить засудити злочини комуністичного режиму. Головний секретар Партії реформ Естонії Крістен Міхал вважає, що треба подумати про заборону символіки комунізму.

РОСІЯ

Скандал довкола Абрамовича

Російський бізнесмен Роман Абрамович відкинув звинувачення Європейського банку реконструкції і розвитку в неповерненні кредиту на суму в 17,5 млн. доларів. Для багатомільярдних статків власника англійського футбольного клубу «Челсі» сплата цієї суми не смертельна, але скандал шкодить репутації Романа Абрамовича. Віг пригрозив подати проти ЄБРР зустрічний позов про наклеп.

ГРУЗІЯ

Хай буде світло!

Пошкоджену внаслідок диверсії в Кодорській ущелині високовольтну лінію електропередачі ЛЕП-500 «Кавкасіоні» відновлено. Про це повідомив журналістам гендиректор компанії Шота Майсурадзе. «Протягом п'яти годин у трьох місцях, за 20—25 км один від одного, ми замінили загалом 130 ізоляторів, пошкоджених унаслідок обстрілів з вогнепальної зброї», — сказав Майсурадзе.

В'ЄТНАМ

Жертви пташиного грипу

Молода жінка з південної частини В'єтнаму померла в середу ввечері від пташиного грипу. Отже, за останні три тижні від цієї хвороби у країні померло шість чоловік, повідомили представники міністерства охорони здоров'я. З часу появи цього грипу понад рік тому хвороба забрала життя 26 в'єтнамців і 12 жителів Таїланду. Фахівці впевнені, що розносником пташиного грипу є кури.

На знімку: в'єтнамська птахоферма.





Герой України генеральний конструктор АНТК імені Антонова Петро БАЛАБУЄВ: «Літак Ан-148 — перша в СНД машина, створена за комп'ютерними технологіями... До честі нашого вітчизняного авіабудування, знайшлися уми, сили і засоби, щоб зробити літак, який не лише відповідає всім міжнародним стандартам, а й має запас до 2015 року»

■ ПІДСУМКИ РОКУ

Земне тяжіння

Вітчизняне літакобудування розправляє крила, хоча йому і не давали «злетіти»

Незважаючи на неодноразові рішення про звільнення арештованого в Канаді в червні позаминулого року за борги, претензії за котрі висуває кіпрська компанія TMP Energi ltd Фонду держмайна, літака Ан-124-100 «Руслан» Авіаційного науково-технічного комплексу імені Антонова, лайнер зустрів Різдво за океаном. Грудневий вердикт Верховного суду провінції Ньюфаундленд і Лабрадор про звільнення великовантажного транспортника перед Новим роком зупинив Федеральний суд Канади. Як полюбляють казати юристи, процес набув затяжної форми: у січні почалися апеляційні слухання. Вищевикладені події ще більше дають підстав змінитися в думці, що це не що інше, як чітко спланована акція з боку західних конкурентів підрізати крила українському авіабудуванню. Адже і досі в «ув'язненні» у Бельгії перебуває ще один «Руслан», арештований також улітку минулого року з тієї само причини, що і перший транспортник. Для Авіаційного науково-технічного комплексу це справді фінансовий удар. Головне слово в абревіатурі АНТК, безумовно, «науковий». Теоретичні розробки держава практично не фінансує, тому зусиллями генерального конструктора Авіаційного науково-технічного комплексу свого часу було завбачливо самостійно створено авіакомпанію, котра заробляє кошти на наукову діяльність комплексу. Водночас для п'яти Ан-124-100, котрі залишилися в ангарах АНТК, західне небо залишається закритим. Щоб запобігти черговим арештам, вони виконують рейси переважно в країни третього світу. Але збитки, вважає головний конструктор Авіаційного науково-технічного комплексу ***Дмитро КІВА (на знімку)****, обчислюються не лише грошима.*



Із досьє

КІВА Дмитро Семенович — головний конструктор, перший заступник генерального конструктора Авіаційного науково-технічного комплексу імені О. К. Антонова, доктор технічних наук, професор, академік Академії інженерних наук України, лауреат Державної премії України, премії імені О. К. Антонова Національної академії наук України, заслужений діяч науки і техніки України.

Народився 8 жовтня 1942 року в Казані.

Розпочав трудову діяльність у 1959 році слюсарем Харківського авіазаводу.

У 1965-му закінчив Харківський авіаційний інститут імені М. Є. Жуковського, одержав направлення на АНТК імені О. К. Антонова.

1965—1987 роки — інженер-конструктор, провідний конструктор з літака Ан-28, заступник головного конструктора з Ан-2, Ан-3, Ан-14, Ан-28. Під його науково-технічним керівництвом і за особистої участі розроблено, випробувано і запущено в серійне виробництво в Польщі літак Ан-28.

1987—1990 роки — головний конструктор, керівник програми з сімейств літаків Ан-28, Ан-38, Ан-72, Ан-74.

З 1990-го — головний конструктор, перший заступник генерального конструктора. Розробив низку науково-технічних методів проведення сертифікації авіатехніки «Антонов», під його безпосереднім керівництвом виконано комплекс робіт з випробувань і сертифікації літаків Ан-28, Ан-74, Ан-124-100, Ан-32П, Ан-38, Ан-3, Ан-140 і Ан-225.

Автор понад 100 друкованих праць, має 18 патентів і авторських свідоцтв.

Нагороджений орденами "За заслуги" І, ІІ і ІІІ ступенів, медалями.

— Це авторитет України як держави. Втрачено тендер НАТО, який оцінюється в півмільярда доларів. Саме Анам експерти пророкували в ньому перемогу, оскільки «Антонов» запропонував вигідніші, ніж американці, умови. Але для участі в тендері було заявлено шість «Русланів» плюс один запасний. Тепер фактично змушені об'єднуватися з російською авіакомпанією, тому що своїх літаків недостатньо. Західні структури, зацікавлені в розвалі нашої авіапромисловості, щоб прибрати з дороги конкурента, поцілили в «десятку»: навіть у разі успішного розв'язання проблеми з арештованими «Русланами» ці події стали істотним мінусом у розвитку подальших відносин України і НАТО.

Поки на АНТК працювали, з адміністрації Президента погрожували «єдиним кулаком»

— Дмитре Семеновичу, минулого року запам'ятався ще один гучний і, мабуть, неприємний для авіапрому епізод, пов'язаний з ідеєю примусового створення концерну, яку нав'язували з адміністрації Президента. Багато засобів масової інформації, зокрема й наша газета, чимало писали про справжню мету генераторів починання об'єднати підприємства галузі в єдиний кулак: виокремлення «Авіалінії Антонова» — ласого шматка — зі структури АНТК та їх подальшу приватизацію потрібними людьми. Процес начебто б стих. Чи надовго?

— Цілком правильно. Навіть не приватизація, просто передача. Високі матерії ні до чого. Просто забрати в нас літаки і все! Процес затих. Надовго? Не знаю. Чимало, погодьтеся, не «приватизованих» підприємств залишилося в державності. Серед прихильників об'єднання — нікого з авіаційних фахівців, підкреслюю, саме фахівців: ні підприємств, ні інститутів, ні міністерств. Але є прихильники — АП, які дають доручення і кажуть: «За пропозицією авіаційних фахівців...». Я довго вивчав це питання. Ніде у світі немає державного концерну з розробки й виробництва літаків. До того ж на 100 відсотків державного. Є у формі акціонерних товариств, де частково капітал державний. Чому, зважаючи на те, що основний тиск йшов з адміністрації Президента, Леонід Кучма, який добре знає «Южмаш» і КБ «Південне», не об'єднав їх в єдиний кулак? Напевно, пам'ятає історію: їх уже зливали, а потім змушені були роз'єднати, тому що фактично все зупинилося.

Справді, події, пов'язані з арештованими «Русланами», спроби рукотворного об'єднання авіабудівників у так званий концерн — неприємні епізоди року, що минув. Мало того, саме фахівці не сумніваються, що сценаристи цих здавалося б не пов'язаних між собою подій ті самі люди, які ходять (точніше їздять) між Банковою та Верховною Радою. Шкода зусиль, витрачених нами не на творчу роботу, а для того, щоб відбитися і не дати розтягнути «по кишенях» авіаційну галузь.

— Пропоную перейти до приємнішої теми. АНТК — одна з компаній, котра визначає політику транспортного і пасажирського літакобудування не лише в СНД, а й у Західній Європі. Адже відомо, що понад сім тисяч літаків торгової марки «Антонов» літають сьогодні в 76 країнах світу. І хоча складено їх на десяти серійних заводах п'яти держав, усі родом з Києва. Думаю, предметом гордості нашої держави може бути такий факт: лише дев'ять країн у світі можуть похвалитися тим, що володіють повним виробничим циклом розробки та складання літаків. Україна, насамперед завдяки «Антонову», все ще перебуває в цьому списку «щасливчиків». Наскільки успішним був минулий рік для АНТК і галузі загалом?

— Незважаючи на всі труднощі й на те, що нам у 2004-му заважали працювати як ніколи, ми закінчили будувати дослідний зразок нового літака Ан-148. Виконали його на випробування і здійснили вдалий перший політ. Працюємо і з іншими програмами: серйозно модернізували Ан-124 «Руслан» — збільшивши максимальне навантаження до 150 тонн і зменшивши водночас чисельність екіпажу, поліпшили комерційну ефективність літака. Також ведемо роботи разом з російськими підприємствами з відновлення серійного виробництва Ан-124 на Ульяновському і Київському авіазаводах.

2004-й можна вважати роком прориву щодо літака Ан-70. Делегація Військово-повітряних сил РФ на чолі з головнокомандувачем ВВС Росії паном Михайловим переконалася, що Ан-70 відповідає всім найважливішим льотно-технічним характеристикам. Змінити думку партнерів вдалося насамперед завдяки послідовній політиці АНТК і Запорізького машинобудівного конструкторського бюро «Прогрес» імені О. Г. Івченко. Нині тривають роботи із сертифікаційного і льотного випробувань цього літака. Рік був вдалий і тому, що організовано спільну україно-російську групу із серійного виробництва літака Ан-148 і його збуту замовників. Складати їх буде Київський завод «Авіант», а в Росії — Воронезьке авіаційне літакобудівне об'єднання.

У списку міжнародних успіхів співробітництво з Новосибірським заводом за програмою Ан-38. Проводимо роботи з його сертифікації. Поставили літаки до Малайзії, В'єтнаму. Модернізуємо Ан-140 для заводів у Харкові, Ірані, Самарі, беремо участь у тендері з морського патрульного варіанта цього літака з Індією. Підписали торік угоду з Польщею про спільну розробку і виробництво Ан-128-М, маленького літака на заміну Ан-28. Чимало працюємо з Китаєм. Разом з ними модернізуємо літак Ю-8 (це наш Ан-12), щоб істотно поліпшити його характеристики. Здійснили аеродинамічну компановку і попереднє проектування крила ARJ-21 — регіонального літака, котрий потрібен Піднебесній. У світі справді літає понад сім тисяч наших Анів. Це величезний парк і величезна турбота, тому що кожен літак перебуває під контролем, і його безпеку, надійність забезпечує, відповідно до вимог ІКАО, держава-розробляч.

Можна й «пролетіти», якщо не шукати посадку на ринку

— Авіаційна — галузь єдиного покупця. Якщо сучасний автомобіль чимось не влаштував одного покупця, прийде інший. А якщо впустив одного потенційного покупця літака, то інший може і не з'явитися — авіакомпаній не так вже й багато. А вам потрібно запропонувати цьому можливому покупцю потрібний саме йому продукт, адже конкуренція дуже велика. Які характеристики повинні бути в сучасного пасажирського або транспортного літака, щоб мати можливість просуватися на ринку?

— Той-таки ринок вимоги тепер і диктує. Для пасажира важливі насамперед комфорт, швидкість, безпека. Його не цікавить, скільки палива витрачається, які експлуатаційні витрати. Він також має бути впевнений у своїй безпеці. Точно знати, що його «злетять» і «посадять». Для покупця судна головна вимога — економічність, бо він на ньому повинен заробляти й отримувати прибуток. У транспортних літаках важливі високий ресурс, низька собівартість експлуатації, зручність завантаження-вивантаження, ергономіка для пілотів. До того ж літак ще й має бути прийнятним за ціною. Доводиться зменшувати витрати, скорочувати видатки, в усьому шукати золоту середину.

У Росії КБ «Сухой», в котрому раніше створювали винищувачі, взялося за пасажирський літак. Ми бажаємо їм успіху, але самі не беремося за винищувач, бо це те, в чому не дуже добре орієнтуємося. Пасажирський літак — це ціла система, це тисячі пунктів, норм, стандартів, вимог, виконання яких потрібно забезпечити, де є безліч своїх ноу-хау. Якщо щось пропустиш — це або невідповідність, або просто не одержуєш сертифікат, або не забезпечуються безпека, комфорт або економічність. Можна зайти у глухий кут.

Маємо неабиякий досвід створення транспортних і пасажирських літаків. Сьогодні в «Руслана» ресурси в кілька разів вище, ніж в американського літака «Локхід С5». США після відпрацювання ресурсу на літаку С5-А — приблизно 700 польотів — змушені були замінити всі крила. І вартість цього браку досвіду обійшлася їм майже у 9 мільярдів доларів, тому що доробити один літак — замінити крило — коштує 100 мільйонів. А було 90 літаків. Вони гроші лічать, але це вигідніше, ніж складати новий літак, тому що новий коштував би у два рази дорожче. Ми вже сертифікували не 700 польотів, а 8 тисяч на «Русланах». Це і є досвід.

— У цій сфері жорстка конкуренція. Так, практично весь ринок далекомагістральних літаків поділений між «Боїнгом» і «Аербасом». В галузі транспортного авіабудування лідируюче місце посідає фірма «Антонов». У прагненні АНТК зайняти свою нішу на ринку досить затребуваних регіональних машин, де успішно конкурують кілька типів повітряних суден, зокрема літаки, котрі складає Бразилія, вгадується бажання диверсифікувати виробництво. Наскільки небезпечно ставити все на один навіть успішний проект, наприклад Ан-148?

— Деякі так звані фахівці від авіації вказують: нам потрібно займатися регіональними літаками, і все. На один літак, на одну програму не можна ставити. Потрібно мати декілька програм. У нас є давній досвід, кваліфікація в трьох напрямах: транспортні літаки — Ан-8, Ан-12, Ан-22, Ан-70, Ан-124, Ан-225 (важкі, середні — ми одні з кращих у світі), регіональні літаки (Ан-24, Ан-26, Ан-30, Ан-74, Ан-140, Ан-148), легкі літаки (Ан-2, Ан-3, Ан-28, Ан-38, Ан-128). Три напрями, три ніші, в яких ми працюємо. А кожна має право на життя.

— Складно випустити літак, ще складніше його продати. Де наш ринок? Ан-148, що проходить тепер льотні випробування, яку нішу займе?

— Ан-148 сертифікуємо вже за нормами Західної Європи та МАК (Міждержавний авіаційний комітет). Ринок цього літака — скрізь. Єдине: складно буде вийти на Сполучені Штати. Традиційний ринок — країни СНД. Тут багато літаків, які потрібно міняти — Ту-134, Ан-24. Сьогодні пасажир переважно хоче літати не на турбогвинтових, а на реактивних літаках. Швидкість і комфорт — це немало.

У кооперації сила авіації

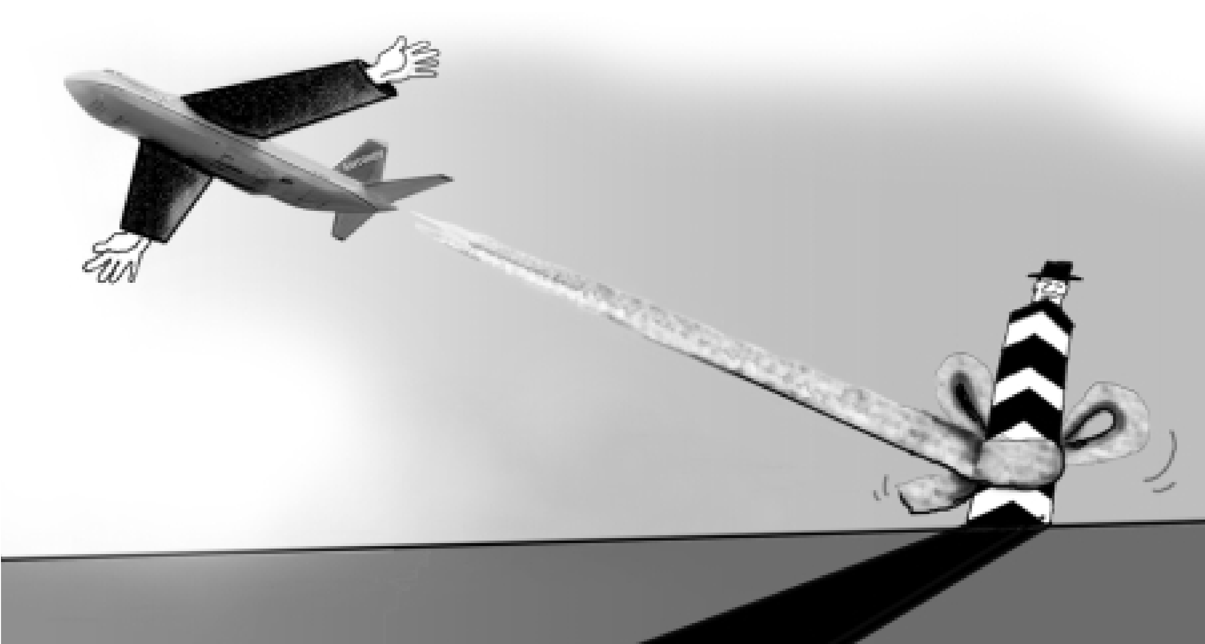
— Скільки українських підприємств, у тому числі і неавіаційного профілю, зазвичай буває задіяно в серійному виробництві літаків Ан? Чи можна говорити про серйозний вплив виробництва літаків на розвиток економіки країни?

— Майже 50 вітчизняних підприємств задіяно у виробництві літаків «Антонова». Хоча в різних типах по-різному. В останніх наших розробках ми намагалися розширити коло вітчизняних розробників, постачальників комплектуючих. Наприклад, «Мотор Січ» виробляє двигуни практично для всіх наших літаків — це величезні надходження до бюджету, навіть якщо літаки серійно будуть виготовляти в Ульяновську. А якщо в Києві їх робити, а в Запорожжі двигуни (чотири на літак) — це складова, 40—50 відсотків у серійному виробництві літаків. Тобто величезний капітал, мало не 100 тисяч робочих місць. Водночас ринок потребує ліпшого — тож і купувати потрібно ліпше, а не керуватися принципом: будемо брати, тому що виробляється в Україні. Візьмімо той-таки Ан-148. Якщо ліпше у нас — робимо своє. Але якщо воно не ліпше, встановлювати його на машину немає рації, інакше літак на ринку не буде затребуваний.

— Змогла б Україна серійно виробляти такий літак, як Ан-148, самостійно, без глибокої кооперації з Росією? Можливо, не тепер, а в майбутньому? Чи складаємо в РФ, щоб машина була доступніша російському авіаперевізнику?

— Жодна країна у світі не може складати літаки без кооперації. Але й готовий літак купувати сьогодні ніхто не хоче. Усі хочуть виробляти в себе, хочуть завантажувати своє виробництво. Купують 10 літаків — виробляють для них частину агрегатів. Наприк-

Події, пов'язані з арештованими «Русланами», спроби рукотворного об'єднання авіабудівників у так званий концерн — неприємні епізоди року, що минув



Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

лад, Польща купує «Боїнги» за умови, що буде робити для них двері. Так країни прагнуть підтримати свою економіку. У тому-таки Китаї дуже багато виготовляють агрегатів на іноземні літаки, розвиваючи в такий спосіб свою промисловість, технології, свій кадровий потенціал. Це тільки в нас купують «Боїнги» і нічого для них не виробляють, навіть не висуваємо умови для підтримки наших підприємств. А в Польщі не так. Вони збираються на Заході купувати літак, натомість вимагають: купуйте наші. Потрібно підтримувати своїх виробників, і це необхідно робити на державному рівні.

— Хоча ми не тільки без Росії, а й без інших країн не можемо вже побудувати літак. Не можемо обійтися сьогодні без частини західного устаткування, без частини західного інтер'єру. Авіоніку «Коллінза» ставимо на тому-таки Ан-148, у нас французька система життєзабезпечення «Лібхер», англійські проводи. І у світі так — у складанні «Боїнга» задіяно 53 країни. І двигун не можемо зробити винятково з українських матеріалів, напівфабрикатів, комплектувальних.

Кадри, що можуть небо тримати, — тільки б їм не заважати!

— Чи має місце у вітчизняних конструкторських бюро авіаційного профілю проблема кваліфікованих кадрів? Що ви робите, щоб, акумулювати в себе кращі творчі сили, підтримувати престижність професії конструктора, авіаінженера?

— Авжеж, проблема є. Щороку беремо майже 100 молодих фахівців — з Харківського НАКУ «ХАІ», київських авіаційного університету і політехнічного інституту. Адже, щоб займатися сучасним авіабудуванням, потрібні молоді кадри, і їм потрібно платити гідну зарплату і забезпечити житлом... Квартирну проблему намагаємося розв'язувати за рахунок власних коштів. Людина одержує на пільгових умовах житло, але мусить тут і працювати. Не так, як раніше: одержав житло — пішов. Конструкторами, інженерами йдуть багато молодих — у нас нові технології, фактично все проектування перевели на інформатику, на робочі станції з використанням цифрової обчислювальної техніки. Сучасні технології — це молоді цікаво. Саме фахівців АНТК, на жаль для нас, а для них — на щастя, дуже високо цінують за кордоном. Їх із задоволенням, якщо працював на «Антонова», навіть на «Боїнг» беруть. І в цьому також проблема.

— На прикладі автомобільної промисловості можна спостерігати, як підтримка уряду сприяє розвиткові вітчизняного товаровиробника. Чи не буде в авіації так, що недорогі старі літаки-«іномарки» зможуть захопити наш ринок перевезень, відтіснивши Ани?

— Звісно, така тенденція є. Вихід один: створювати продукцію, яка за показниками ліпша на ринку. Держава також повинна підтримувати свого виробника. І на Заході, до речі, жорсткі закони не допускають проникнення на ринок, коли є свій виробник і це завдає шкоди його інтересам. Якщо, звичайно, цей виробник випускає продукцію якісну.

— Ще один прояв конкуренції — нас витісняють з ринку цивільних перевезень, посилюючи вимоги з шумності літаків. Країни, котрі мають фінансову можливість оновлювати парк літаків, відтісняють країни колишнього Союзу, зокрема Україну, від можливості займатися міжнародними авіаперевезеннями — досить прибутковим бізнесом. Схоже, нам нічого не залишається, як приймати їхні умови. Чи встигає вітчизняне авіабудування за вимогами, що їх диктує Захід? Але головне, не секрет, що сьогодні мало яка з вітчизняних авіакомпаній здатна купувати нові, сучасні літаки. Чи не станеться так, що з прийняттям нових, жорсткіших екологічних норм наші авіакомпанії, не змігши оновити свій парк, залишаться «за бортом» ринку авіаперевезень, поступившися своїм місцем іноземним підприємствам?

— Можливо, тут недостатньо інформації. І Ан-24 (старий), і Ан-12, і Ан-26, і Ан-74, і Ан-32 за шумом на місцевості нині відповідають вимогам міжнародних норм, за третім розділом ІКАО на відміну від літаків Ту-134, Ту-154, Іл-76. Раніше не відповідали. Змінили методику зльоту, методику посадки, щоб забезпечити необхідну траєкторію і, відповідно, норму щодо шумів. Помінявши методику — не змінюючи конструкції, змогли одержати потрібний результат. А на літаку Ан-124-100 запровадили спеціальний шумопоглинаючий захист силових установок і також отримали сертифікат.

— Які, на вашу думку, перспективи АНТК, вітчизняного літакобудування?

— Я оптиміст за природою і в житті. Вже 40 років працюю в АНТК. Упевнений — не кажу про допомогу чи підтримку, — якщо нам хоча б не будуть заважати, ми зможемо розвиватися. Хочеться сподіватися, що нова влада не піде шляхом розвалу наявних високих технологій і наукоємних галузей, адже лише в розвиткові таких галузей майбутнє України.

Валерій ДРУЖЕНКО.

■ У НОМЕР

Вода цілодобово

Волинська область. Незабаром у Луцьку гарячу і холодну воду подаватимуть у квартири цілодобово. Хоча багато мешканців обласного центру досі не знають, що з півночі до шостої ранку вода в міську мережу нині не надходить. Луцьк є одним із небагатьох обласних центрів України, де проблеми з водопостачанням не існує. Якість води тут теж хороша. Вона надходить через свердловини із підземних горизонтів. Незабаром міський водоканал завершить встановлення сучасного імпортного обладнання, яке забезпечить подачу в мережу води відповідно до європейських стандартів.

Микола ЯКИМЕНКО.

Пільги залишаються

Рівне. Учні та студенти і цього року матимуть пільги на проїзд у міських тролейбусах. Ціна квитка для них залишилася без змін — 20 копійок. У міському бюджеті передбачили 400 тисяч гривень на покриття витрат комунальному підприємству «Рівнеелектроавтотранс». Щоправда, не передбачено пільгових місячних проїзних, оскільки торік щомісяця їх купували лише сто таких пільговиків, тоді як у Рівному їх майже 60 тисяч.

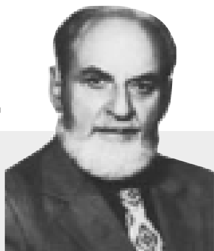
Олександра ЮРКОВА.

З ПОШТИ

П'ЯТНИЦЯ, 21 СІЧНЯ 2005 ■ № 11 (3511)

«Хоч як скрутно було, а без «Голосу України» не залишаємося, передплачуємо улюблене видання бодай на півріччя...»

Ілля ШЕВЕЛЬОВ: «Ідеальний читач — інтелектуал-непрофесіонал, котрий має тонке чуття і не заангажований канонами»



■ НАМ ПИШУТЬ

А телефон мовчить

Уважається, що такі, як я, захищені законом, держава нам допомагає. А в мене чомусь усе навпаки. П'ять років ходив, просив, щоб провели телефон. Коли прихопив інсульт, таки провели — спарений, аби нарешті відчепився. Але ж той телефон більше не працює, ніж працює.

Я дуже хвора людина, ще й паралізований, тож телефон для мене — єдиний зв'язок зі світом. Згадую своє життя: чесно працював, проливав кров за Батьківщину, заслужив багато нагород. Маю й пільги... Та, на жаль, тільки на папері, а як до справи, то почуваюся таким незахищеним...

Петро ЛУПІЙЧУК,
інвалід Великої Вітчизняної війни.

Чемерівці
Хмельницької області.

На сміх людям

Все життя працював у колгоспі, а пенсію заробив невелику. Отож дуже зрадів, коли почув про надбавки. І таки «набавили»: у вересні дві гривні, зате в жовтні зняли день'ять, у листопаді знову дали три, а в грудні — аж шість гривень 80 копійок. Розкажи кому, сміятимуться... Людям збільшують утричі, а в мене забрали і кожен місяць дають по пару гривень. Чому так?

Герасим ЛУЦИК,
інвалід Великої Вітчизняної війни I групи.

Райки
Бердичівського району
Житомирської області.

Цікава й багатогранна

Хоч як скрутно було, а без «Голосу України» не залишаємося, передплачуємо улюблене видання бодай на півріччя. Новини з «ГУ» цілком втамовують наш інформаційний голод. Вважаємо, газета — надзвичайно цікава й багатогранна, висвітлює найрізноманітніші теми: сім'я, спорт, аномалії, новини науки, політичні події, життя регіонів, законотворчі процеси в державі. Найприємніше, що з кожним роком «Голос» стає дедалі цікавішим і об'єктивнішим.

Дякуємо колективу за нелегку, а часом і небезпечну працю. Бажаємо успіхів, вдячних читачів, а головне миру і злагоди.

Сім'я ЛОБОДЮКІВ.

Перегонівка
Голованівського району
Кіровоградської області.

Захистіть від мародерів

Прошу розглянути питання про приймання металобрухту, особливо в сільській місцевості і приміських селищах. Народ щосили грабують збирачі металу, жодної управи на них немає!

До осені 2003 року забирали лише алюмінієві вироби: ложки, миски, казанки, каструлі. А тепер «поле діяльності» розширилося: крадуть залізні сітки, розбирають парники, зрізують огорожу. На дачах ламають паркани і виносять з будинку всі металеві предмети.

У мене особисто поцупили ліжко, труби, посуд, стійки, усього майже тридцять необхідних у побуті предметів. Це все наживала великою працею роками, а хтось за копійки здав на брухт. Скільки ще триватиме цей безлад?! Чому не вживають жодних заходів для захисту людей від мародерів? Вважаю, що пункти приймання металу мають відшкодувати збиток мені і таким, як я, потерпілим.

Софія ШАПОВАЛОВА.

Дніпропетровськ.



Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Польова кухня Турчановича

В експозиції Вінницького краєзнавчого музею привертає увагу «патент на привілей» № 12256, який видано 31 серпня 1907 року Міністерством торгівлі і промисловості Росії підполковнику Турчановичу Анатолію Федоровичу. Поряд з документом — знімок літньої, сивої людини у військовій формі. На грудях — ордени. Підпис під фотографією свідчить, що перед нами винахідник похідної армійської кухні. Але хто він, цей Турчанович?

Анатолій Федорович народився в 1854 році. Службу в армії почав рядовим у 1875-му, а потім став унтер-офіцером. Через два роки, коли російські війська перейшли Дунай і подали руку допомоги болгарському народу, Турчанович одержав перше бойове хрещення. Під командуванням генерала Скобелєва брав участь у взятті Плевни і в полоненні Осман-паші.

Минули роки. У 1898 році Турчанович був уже підполковником. Полк, де він служив, стояв тоді в місті Жмеринка Подільської губернії. Архівні документи свідчать, що саме тут винахідник і розпочав здійснення своєї мрії — створення польової кухні. І вже в 1903 році з'явилися її перші зразки.

Кухні на колесах успішно випробували в походах російсько-японської війни. На адресу їх творця надходило чимало листів. Зокрема, полковник Пашковський, котрий воював у Маньчжурії, зазначав: «Кухня цілком виправдала своє призначення й обладнана так, що одночасно може варити, пекти, смажити, а також готувати чай на місці і на ходу однаково успішно. Готує обід із двох-трьох блюд за три години і вечерю —за півтори. Вода в казані закипає за 40—45 хвилин. Кухня потребує дуже мало палива, і можна використовувати підручні матеріали».

Але, незважаючи на такі відгуки з діючої армії, впровадження кухні у військах затримувалося. Винахідник не раз подавав прохання до Петербурга. І тільки в 1907 році йому видали патент із принизливою припискою: «Уряд не ручається ні в приналежності винаходів і удосконалень прохачу, ні в користі оних, але видачею цього патенту лише засвідчує, що на згаданий винахід раніше цього нікому в Росії не було видано привілеї».

Згодом «кухня на колесах», що одержала загальне визнання, уже годувала солдатів багатьох частин і підрозділів. У роки Першої світової війни вся російська армія мала польові кухні системи Турчановича. Але навіть тоді, коли їх почали виробляти на заводах, ім'я винахідника замовчувалося. У Військовій енциклопедії 1911 року видання не сказано жодного слова про пріоритет Турчановича.

Анатолій Турчанович прослужив в армії більш як 40 років і 8 жовтня 1917 року в чині полковника наказом Тимчасового уряду «звільнений зі служби з мундиром і пенсією». Останні свої роки він прожив у Брацлаві Вінницької області.

Анатолій ХОВЗУН,
капітан II рангу у відставці.

Ялта,
Крим.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

— Підкріпимося — і на ковзанку!

Фото Анатолія СЕЛЕНТІЯ.

Київ.



Щоб рідна мова не потрапила в тінь

Кожна цивілізована країна має свою державну мову, а громадяни, котрі проживають на її території, повинні, відповідно, знати і її мову. Думаю, що так має бути і в Українській державі. Наші громадяни повинні знати свою мову, тим більше, якщо вони хочуть працювати в державних установах. Адже у всіх країнах діловодство ведеться державною мовою. Дехто хоче зробити офіційною мовою ще й російську. Але ж це може призвести до того, що рідна мова залишиться в тіні.

Коли, наприклад, українці мешкають у Росії, то вони ж і спілкуються російською мовою. Чому б і росіянам в Україні не вивчити українську мову? Вважаю, щоб наша мова стала справді мовою міжнаціонального спілкування, маємо запровадити її вивчення у дитячих садочках, школах, інститутах, одне слово, в усіх навчальних закладах. Адже саме там починається розвиток дітей, громадян і, врешті-решт, держави.

С. ВАСИЛЬЧУК,
полковник у відставці.

Бірки
Жовківського району
Львівської області.

■ ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Один на всіх

Раніше, до введення обов'язкового зазначення прізвища пасажира в залізничних квитках, можна було придбати один квиток на кілька осіб. Чи передбачено сьогодні можливість перевезення групи пасажирів до одного пункту призначення на однакових умовах залізничним транспортом на підставі групових проїзних документів, щоб не оформляти на кожного пасажира окремий квиток?

Микола МИКИТЮК.

Київ.

Відповідно до п. 2.2. Правил перевезення пасажирів, багажу, вантажобагажу та пошти залізничним транспортом України, затверджених наказом Міністерства транспорту України від 28.07.98 № 297, за іменними проїзними документами здійснюється проїзд у пасажирських поїздах (крім приміських). Порядок обслуговування громадян залізничним транспортом встановлює, що оформлення проїзних документів здійснюється за пред'явленням паспорта або іншого документа, який посвідчує особу, з внесенням до проїзного документа її прізвища та ініціалів.

Під час перевезення організованої групи пасажирів правилами встановлюються особливі умови оформлення проїзних документів. Туристична фірма чи інша організація, яка забезпечує перевезення групи пасажирів, має подати їх список на фірмовому бланку, завіреному печаткою, у двох примірниках. У разі, якщо серед членів групи є особи, котрі мають право на пільги, у списку зазначаються статус особи та номер посвідчення, що його підтверджує. У проїзних документах при цьому вказується прізвище однієї особи — керівника групи та слово «список». Касир може оформити один або кілька бланків проїзних документів, виходячи з того, що максимальне число осіб, оформлених на одному бланку, не може перевищувати місткості вагона. Обидва примірники списку завіряються штампом (печаткою) квиткової каси, проставляється дата оформлення, вказується прізвище квиткового касира та ставиться підпис. Перший примірник списку вручається керівникові групи для здійснення посадки на поїзд, другий залишається у касі. Крім того, правилами надається можливість на підставі письмової заяви організатора колективної поїздки зарезервувати місця для групи. Заява має бути підписана керівником організації та головним бухгалтером, подається до пункту резервування місць.

Наталя ВІЛАМОВА,
юрист.

Святе це слово — Україна!

Святе це слово — Україна!
У світі кращого нема.
Бо в ньому є якась таїна,
Що серце й душу підійма.

Його мені шепочуть зорі,
Хліба важкі, що від роси.
Могутні хвилі в Чорнім морі,
Лісів поліських голоси.

Святе це слово — Україна!
Святе, як мати, як дитя.
Воно — в душі моїй перлина,
Джерело щастя і життя.

Тож хай в світах, де ми незнанні
Це слово гордо прозвучить!
Бо вільні ми й небезталанні
Й Вкраїну вміємо любить.

Святе це слово — Україна!
Свята Вітчизна молода!
Вона — любов моя єдина,
Що в світ дорогу проклада.

Леонід КАПУСТА.

Немішаєве-1
Бородянського району
Київської області.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА

Ну що, здавалося б, підручник...

■ ВІДКРИТИЙ УРОК

Учні шкіл Славутича забезпечені підручниками в середньому на 64 відсотки (п'ятикласники — на 38, шестикласники — на 50, учні 7—11 класів (навчання російською мовою) — на 50—56 відсотків), пише «Теледень-Славутич» за 30.09.2004 р. У дев'ятому класі однієї зі шкіл тільки чотири підручники з фізики, син моєї знайомої, шестикласник, «учився» в першій чверті, не маючи шести книг.

Як свідчить преса, в інших областях України показники ще нижчі. Симптоми «захворювання» системи середньої освіти ті самі: замовлення регіональних відділів освіти не виконують, деякі підручники взагалі не надходять або надходять із запізненням. Паралельно із хронічною нестачею одних книжок (раптом?!) замовлення на інші перевиконують удвічі-вшестеро, гірше того, надходить непотрібна література. Для вкритої пилом бібліотечної полиці?! Скільки бюджетних гривень витрачено не за призначенням?

У кожній школі міста є хороші бібліотеки. Але ті учні, які відвідують спортивні секції, школи мистецтв, гуртки Палацу творчості, додатково вивчають іноземну мову, не можуть виконувати домашні завдання в читальному залі бібліотеки. Вони просять дати книжку додому.

Ні для кого не таємниця, що школярі воліють черпати інформацію з телевізора й Інтернету. «Швидкість змін інформаційного простору подолана менталітетом минулого покоління, тому замість того щоб дорікати дітям за те, що вони не ходять до бібліотеки, варто змінити саму бібліотеку», — пише В. Співаковський у книжці з оригінальною назвою «Якщо хочеш бути багатим і щасливим, не ходи до школи».

Утім, самовіддана праця вчителя і бібліотекаря не може повною мірою замінити книгу. Відсутність її на робочому столі школяра — одна з причин небажання вчитися, тому що рік навчання без підручника — загублений рік, і, можливо, що не тільки цей... На мій погляд, то — одна зі складових прихованої причини підліткових правопорушень.

Турботливі батьки купують підручники, спустошуючи сімейні гаманці. Варто згадати і про вкорінену практику збирання коштів на придбання для шкіл книг, наочного приладдя, приладів тощо. Створилася ситуація, коли за рахунок сімейного бюджету латають дірки держбюджету...

Але є і третя потерпіла сторона. Вчитель. Це він щодня дає нові знання, усвідомлюючи, що половина класу без підручників домашнього завдання не виконає. Це він, класний керівник, змушений стояти перед батьками із простягнутою рукою. Чому ми забули, що він — Вчитель, що разом з Матір'ю і Батьком з перших наших життєвих кроків був поруч, любив нас і дарував нам душу і сили, щоб кожний з нас став Людиною. Любив і вчив усіх: і майбутніх депутатів, і міністрів, і мерів, і бізнесменів, і начальників відділів освіти й науки, і простих смертних.

Яку освіту здобувають нинішні школярі без належного інформаційного забезпечення?

Навряд чи стає легше від обіцянки Кабміну в 2005 році збільшити на 40 відсотків фінансування галузі, дати школі вдвічі більше безкоштовних підручників.

А як учити й учитися сьогодні?

Аліна КУПРІЯНОВА, *пенсіонерка.*

Славутич, Київської області.

■ ДО ДОШКИ!

Недосяжний Толик

Якось навідався до школи
В кінці півріччя батько Толин.
— Чому усі поганим балом
Погрожувати сину стали?
— Кому погрожують одначе?
Його ми раз на місяць бачим.

Була письмова

За бал низький із мови
Картала ненька Льову.
— Як де, ти язикатий,
Не зупинить на слові.
Двох фраз не міг сказати?
— Кому? Була письмова.

Володимир ДЕМ'ЯНЕНКО.

Бровари, Київської області.

■ А ЯК У НИХ?

Теж не безплата

За даними всеросійського моніторингу, який було проведено Вищою школою економіки, 92 відсотки батьків кожний рік змушені здавати гроші на шкільний ремонт, охорону, подарунки вчителям. Експерти поділили освітні витрати домашніх господарств на «білі», «чорні» та «сірі». До «білих» витрат було віднесено: офіційна плата за навчання або додаткові заняття, гроші на охорону школи, екскурсії, походи, попереднє тестування, оплату гуртожитку. Під «чорними» грошима мається на увазі прямий хабар за вступ до вузу або за здачу екзамену. Проміжні «сірі» витрати — оплата приватним особам за репетиторство, подарунки, інші платежі за «особливе ставлення» до учня. За оцінками експертів, сьогодні в галузі вищої освіти Росії обертається 128 мільярдів карбованців: 70 мільярдів «сімейних» грошей і тільки 58 мільярдів — бюджетних. Цікавий і інший висновок експертів: набагато більше витрачають на освіту ті батьки, чиї діти навчаються в державних, а не в приватних вузах.

■ РОБОТА НАД ПОМИЛКАМИ

Принизливі пільги. І то не всім

Остання насмішка міністерських чиновників над сільськими вчителями змусила нас узятися за перо. Уже півроку ми оформляємо та дооформляємо документи на отримання пільг, передбачених законом. Спочатку вимагали тільки списки вчителів (на початку червня). У жовтні вже треба було кожному подати довідки. Їздили, оформляли. І врешті нас «ощасливили» пільговими 30 кіловат-годинами електроенергії на місяць, що становить 4,32 грн. (На ксерокопії та дорогу до райцентру витратили значно більше.)

Тим учителям, що проживають у газифікованих селах, оплачується газ. Ми ж користуємося дровами і вугіллям. На них кошти, кажуть, не передбачені. Виходить, у кого газ — обігрівайся, а в кого немає — мерзни?!

У зв'язку з цим маємо кілька запитань до міністерств фінансів і праці.

З яких міркувань пільговими для сільських учителів встановили 30 кіловат-годин електроенергії, а не, приміром, 100 чи 10?

Чому не передбачені пільги на придбання твердого палива?

Чому, нарешті, у сім'ї вчителів пільгами має право користуватися тільки один?

Крім цього, у сільських школах працює багато вчителів, що живуть у місті. Одному Богу відомо, як вони добираються до місця роботи (в мороз і спеку при відсутності рейсових автобусів). І цим людям відмовлено у відшкодуванні навіть отих принизливих 30 кіловат-годин електроенергії. Чому?

Така ось турбота про сільського вчителя. Невже ви, можновладці, думаєте, що за такої ласки стоятиме черга на заміщення вакансій у сільських школах? Складається враження, що таким ставленням міністерські мужі прагнуть посварити, м'яко кажучи, сільських учителів з міськими.

Л. АНТОНЕНКО, Л. СТАСЬ, В. ГРЕЧАНІВСЬКА, Р. МИКОЛАЄНКО *(усього 12 підписів).*

Переволочна, Прилуцького району Чернігівської області.

■ ФОТОФАКТ

«Вам дисертація не потрібна? Тоді візьміть дипломчик».

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.



У лідерах — кар'єристи. Це добре?

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Сучасну школу практично неможливо уявити без розгалуженої мережі самоврядування, від якої іноді більше шкоди, ніж користі. Кому й чому хочеться стати президентом чи міністром, ми поцікавилися в учнів столичних шкіл.

Ольга, гімназистка 10-го класу (Поділ):

— У школі я президент, виграла демократичні вибори. Було багато претендентів, але моя програма виявилася переможницею: я пообіцяла учням щотижневі дискотеки. Навряд чи щось змінилося в нашій гімназії після того, як мене обрали. Але ніхто від мене і не чекає змін. Будуть вимагати — щось робитиму.

Мар'яна, учениця 8-го класу (Печерськ):

— Я дуже хочу бути президентом чи хоча б міністром культури. Мені треба «світитися». Зараз модно бути лідером. Якби модно було бути спортсменом, я б записалася до секції...

Олег, ліцеїст 9-го класу (Оболонь):

— Дівчата граються в лідерів. Їм хочеться показати, що вони — кращі, розумніші. Насправді ж усі політики — чоловіки. Тому я не хочу бути президентом школи, і без цього маю багато клопоту: готуюся до вступу в університет.

Максим, учень 11-го класу (Троєщина):

— Хочу очолити шкільний уряд. Але не такий, яким він є зараз. На зміни потрібен час, а саме його я не маю. Для мене це важливіше за будь-які крісла. До того ж вся ця їхня влада така надумана! Вони, по суті, нічого не роблять...

Коментар шкільного психолога Лесі МЕЛЬНИК (Київ):

— Нинішній школі не завадить трохи демократизуватися, залучаючи школярів до процесу керування навчальним закладом. Проте на сьогодні для більшості учнів шкільний уряд — це гра в дорослість, а не спроба щось реально змінити. Найбільша проблема — в існуванні формальних, тобто обраних, і неформальних лідерів у шкільному колективі. Оптимальний варіант — перемога на виборах неформальних лідерів. Вони й становлять справжній уряд. На практиці ж ці лідери не тільки байдужі до шкільного самоврядування, а й уникають його. Вони вважають, що офіційна посада понизить їхній статус у колективі, вони ніби перейдуть на бік вчителів, тобто зрадять дитячі інтереси. Власне, різке розмежування між вчителями та учнями, інтересів школи загалом і учня зокрема — найбільша проблема сучасної школи. Й доки триватиме це протистояння, доти нема сенсу говорити про якісь засади шкільної демократії.

Записувала Аліна АКУЛЕНКО.

ВІД ВЕДУЧОГО. ***Якщо самоврядування в наших школах «липове», то, може, краще відмовитися від нього? Як ви вважаєте, діти, вчителі, батьки?***

Мене кохання обминуло

■ МОНОЛОГ ВІДМІННИЦІ

Я з першого класу тягла руку, вистрибуючи з-за парти, старанно вчила домашні завдання, була гордістю батьків і першої вчительки. Час спливав, учитися ставало дедалі важче.

Подружки заздрили мені, та не виказували своїх почуттів. А я все ринула до знань, досягаючи успіхів і не розуміючи, що коїться навколо мене. Я недосипала ночей, не дивилася фільмів і передач, які бачили однокласниці, не слухала сучасної музики і не читала дорослих книг і газет. Тому дівчатам стало нецікаво спілкуватися зі мною. Вони розповідали одна одній про своє кохання й перші поцілунки, а коли до них підходила зразкова учениця (я), враз замовкали.

На контрольних я давала всім списувати, сподіваючись, що тим самим поверну колишніх подруг. А якось... Вчителька, вислухавши поганеньку відповідь учениці, сказала: «Ти пофарбувалася, як клоун, а вивчити тему не спромоглася. Краще подивилася б на неї», — і показала на мене. З того часу моє життя перетворилося на пекло. Тріечниця розплачувалась з хлопцями-однокласниками поцілунками, щоб вони висміювали і ображали мене.

Водночас вчителі почали давати непомірні домашні завдання, занижували оцінки, бо також заздрили моїм старанності й успіхам. Це був випускний 9-й. Я опинилася між двох вогнів — однокласники і викладачі. До кінця року морально й фізично видихалася. І тут, як гриби, почали виростати нові відмінники і хорошисти...

І все-таки середню школу я закінчила з відзнакою! Та що з того? Може, марно минули шкільні роки?

Ольга, студентка.

Коментар психолога Надії СОРОКІНОЇ (Донецьк):

— Підлітки часом занадто емоційні. У них можуть розвиватися комплекси, вони переймаються кожною неприємністю. Найвразливіші дівчата, які чекають першого кохання.

Бажаю Ользі не розмінюватися на дрібниці, зокрема заробляючи дешевий авторитет серед ровесників. А справжнє кохання до неї ще прийде.

Записала Аліса НОВІКОВА, слухачка Школи майбутнього журналіста.

Красноармійськ, Донецької області.

ВІД ВЕДУЧОГО. ***Мені є що відповісти Ользі. Та хочеться вислухати вас, шановні школярі, вчителі, батьки. Напевне, у вас є знайомі діти, які старанно вчаться, чемно поводяться, порядно живуть. Хто вони для вас: ідеальні діти чи диваки, ізгої?***

Ведучий рубрики Іван ІЛЛЯШ. Тел. 454-88-52.



Двічі полеглий

■ ДО 60-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ

Позаминулого року неподалік од білоруського міста Бобруйська реставрували пам'ятник на братській могилі. Зазнала змін і табличка «Тут поховані кращі сини Радянського Союзу» — зі списку полеглих вилучили прізвище українця Петра Олексійовича ФІЛОНЕНКА, який у тринадцять років повторив подвиг Олександра Матросова.

...Наказувати може будь-хто. А от виконувати ці накази... Тим паче, що війна.

Треба було захопити й перетнути трасу Гомель—Бобруйськ у районі села Тумаровка. Піхотинці раз по раз піднімалися в атаку, але пройти крізь стіну гарячого свинцю їм не вдавалося. Фашисти, засівши в дотах і дзотах, косили наших бійців, як траву.

Петро сидів на бронетранспортері і з болем та великою досадою дивився на це побоїще. Згадалося, як перед наступом полковник Кудряшов розповів бійцям про подвиг Олександра Матросова, котрий грудьми закрив амбразуру ворожого дзоту і ціною свого життя дав піхотинцям можливість проскочити небезпечне місце.

— Костю, — звернувся він до напарника, — ти міг би повторити подвиг Матросова?

— Міг би. Якби тільки вмазав пляшку горілки, — чи то серйозно, чи то жартома відповів той.

— Бери, пий.

Костя випив лише невеликий кухоль. Закурив.

— Отже, так, — сказав Петро. — Твій бік — лівий, мій — правий. На якому обізветься дзот, той і йде.

Вдарило з правого боку. Петро зіскочив з бронетранспортера і крізь невисокі кущі згинці побіг до «свого» дзоту. Якось само собою сплив у пам'яті далекий, ще довоєнний, епізод. Його односельця, затятий мисливець полював на качок. Щоб наблизитись до них непоміченим, чоловік вирішив підповзти. А був він у полі, на ріллі. Тож, коли плазував до ставка, забив ствол землею. Вистрелив — і розвернуло, розірвало ствол. Цей спогад і підказав Петрові, як йому діяти. Виходить, не лише грудьми можна закрити амбразуру...

Ось і ствол кулемета. Петро рвучко піднімається і щосили вдаряється в дуло плечем. Наче гарячим батогом шмагонуло. Зціпивши зуби, хлопець уперто тримає рознесеним плечем дуло. Кулеметник штовхає стволом — уперед, ліворуч, праворуч, хоче зіштовхнути з-перед очей перешкоду. Нарешті йому це вдається, але час уже втрачено. Радянські бійці перетнули ще кілька хвилин тому смертельну смугу й прорвалися до траси.

Петра Філоненка, як і інших загиблих, підібрали солдати з похоронного взводу. Викопали братську могилу, поклали вбитих до трун. Потім було прощання живих з мертвими. Опущений стяг, промова командира, салют. Труни забили великими саперними цвяхами й понесли їх до могили. Дорогою в одній із трун почулося важке хрипіння. Солдати-узбеки зо страху мало не випустили її з рук.

— Чуєш? Наче хрипить. Може, живий?

— Якщо живий, а ми його — в могилу... Швидко до санбату!

Насилу видерли цвяхи з тієї труни. Підняли віко, прислухалися. Так і є, дихає!

Спочатку над Петром чаклували лікарі різних медсанбатів, потім — медики військового шпиталю в грузинському місті Цхалтубо. Там витримав дванадцять операцій. До п'ятої хірург Гедзь не гарантував, що хлопець залишиться в живих. «Петю, сказав він потім, — лише на одному тобі я міг би захистити десять дисертацій. Але я — вже професор. Ну нічого. Головне, що ти — живий».

Поки хлопця витягували з того світу, Петрову матір розшукала похоронка на сина. Вже друга за той час, коли він зник з дому...

21 червня 1941 року в селі Лозівського району на Харківщині «крутили» кіно «Чапаєв». Після такого фільму одинадцятирічного Петрика Філоненка тягло «на подвиги». Чекати ж їх довелося лише ніч. Уранці грянула війна. «О, повоюю!» — зрадів хлопчина. Знаючи, що батьків на цю справу не упросити, втік з дому, «причепився» до одного з поїздів і опинився в Києві. Став ходити по військкоматах, чіплятися на вулицях до офіцерів, щоб його взяли на фронт. Ті у відповідь лише досадливо відмахувались, а деякі радили спочатку витерти або молоко на губах, або соплі під носом. Один навіть нагримав: «Повертайся додому!» «Куди, дядю? — ображено засопів Петро. — Там же німці!» Та «дяді» його все одно не брали.

Радянські війська залишили Київ і з жорстокими боями почали відступати. Лінія фронту посувалася все далі й далі, а з нею невідступно відміряв кілометри український хлопчина. Ішов то за нашими танками, то за німецькими. Їв — що доведеться. Спав — де сон звалить. Брудніючий, у гнояках, завошивлений. І так — аж під Смоленськ. Там підійшов до військового у шкірянці.

— Дядю, візьміть мене до себе?

— Підійди краще он до того, що на танкові сидить.

Підійшов. Той глянув униз на хлопця:

— Ти хто?

— Петро Філоненко.

— А я — Костянтин Симонов. Давай, хлопче, удвох про війну писати. Я — очима дорослого. Про живих і мертвих. Ти — очима юного.

— Жартуєте?

— Наді мною теж жартували.

— Як же я писатиму? Тільки чотири класи...

— Війна закінчиться — вивчишся.

— Коли то воно буде...

Над хлопцем нарешті зглянулися. Куди його такого подіти? Україна — під фашистами. Тут — бої за боями. «Доручили» картоплю чистити. Але, як то кажуть, не на того натрапили. Став чіплятися до командира розвідників, щоб узяв до себе. «Нічого тобі у нас робити! — сердився той. — Сиди тут і картоплю чисть!»

Якось прийшов солдат і став знімати з хлопця мірку. «Дядю, — попросив його Петро, — додайте хоча б два сантиметри». «Навіщо?» — «Щоб не вигнали!» «Зріст розуму не додає, — сказав той. Краще додай собі років.» «А як це зробити?» — «Ти з якого року?» — «З тридцятого.» — «А ти всім кажи, що з двадцять восьмого». Хлопець пішов до кухаря й попросив: «Отому дядькові в окулярах насипайте лише з середини котла — щоб ні жиру, ні гущі йому не діставалося!» «Чого б це?» — здивувався кухар. «То — контра! Радить мені казати, що я не з тридцятого року, а з двадцять восьмого». — «Правильно радить». «Як це — правильно! — скипів Петро. — Тридцять — це ж більше, ніж двадцять вісім!» «Так, хлопче, — зітхнув кухар, — кепські в тебе справи з математикою. Вчитися тобі треба, а не воювати!»

20 листопада 1941 року Петро Філоненко запам'ятав на все життя. Його постригли під нулівку, викупали в бочці з нагрітою водою, виквацяли фурункули зеленкою та йодом і одягли в спеціально пошиту для нього шинель. Так він став бійцем взводу розвідувальної роти, з яким розпрощався лише 24 червня 1944 року, коли закрив собою ворожу амбразуру. А між цими датами — стільки всього, що треба писати товстелезний роман, а не газетну статтю.

...Це сталося під Орлом. Фашистська авіація скинула на наші позиції шрапнельні бомби. Петро, який стояв біля командира бригади, щосили штурхнув його до окопу.

— Ти як поводишся! — закричав той уже з окопу. — Я ж командир бригади!

— Так бомби!

— Я що, кожній бомбі кланятись повинен?

Глянув комбриг на хлопця, а в того вся гімнастерка на грудях зрешечена.

— Мерщій до фельдшера! — заволав він.

Фельдшера Петро розшукав біля одного з танків. Вірніше, не фельдшера, а те, що від нього залишилось, коли поблизу гахнула бомба. Там Петро і впав, втративши свідомість.

Після того, як усе вщухло, нарахували чотирнадцять убитих. Разом із сином полку Петром Філоненком. Глянувши на його зрешечене, скривавлене тіло, ніхто навіть подумати не міг, що в ньому ще жевріє хоча б маленька іскорка життя.

Їх поклали горілиць до братської могили, а коли почали закидати землею, командир не витримав:

— Що ви їм в обличчя жбурляєте?! Принесіть що-небудь та накрийте!

Певне, від того, що земля придавила живіт і груди, у Петра з носа з'явилася булька. То була рятівна булька! Помітивши її, командир зметикував, що цей солдат може бути живим, тож наказав негайно його відкопати й віднести в санбат. Але похоронка вже полетіла до Петрової матері. То була перша звістка про зниклого сина. Страшна звістка...

Можливо, колись і побачать світ спогади Петра Олексійовича Філоненка. Разом із його віршами про війну. Хотілося б, щоб побачили. Костянтин Симонов видав свою книгу «Живі і мертві». Тепер — черга за колишнім сином полку. Я ж — стисло, побіжно...

Після Цхалтубинського шпиталю Петра хотіли влаштувати в Тбіліське Суворовське училище. Не вдалося — хлопець ще повністю не одужав, тож і не дивно, що висновок медкомісії був невтішний. Вийшовши за ворота училища, Петро одразу розпитав, де знайти найближчу військову частину, і того ж дня став зв'язківцем. Знову —фронт, бої... І лише 12 лютого 1946 року його демобілізували. З бойовими нагородами, серед яких — орден Червоної Зірки та медаль «За відвагу», повернувся нарешті «блудний син» додому.

Від рідного села війна залишила тільки руїни та згарища. Став розшукувати матір. Дізнався, що вона тепер в іншому районі, що батько і два старші брати були призвані на фронт, а одну із сестер закатували фашисти. Пізнього вечора дістався оселі, де жила мати, постукав у вікно:

— Чи не пустите солдата переночувати?

— Заходь, але тебе ніде й покласти, — забідкалась мати. — Хіба що на підлозі... та й соломи мало. Бур'яну хіба що постелю.

Не спалося. Вранці мати глянула на солдата та до дочки:

— Поглянь-но на нього. На Петра схожий.

— А хто він, цей Петро?

— Син мій. На війні загинув.

— Я теж Петро. Може, всиновите?

— Залишайся.

Тільки через деякий час Петро зізнався, хто він...

Розпочалося нелегке цивільне життя. Фабрично-заводське училище, відбудова заводу. Потім — служба в органах Міністерства внутрішніх справ. Спочатку — в Мелітополі, згодом — у Києві. І — кіно. Знявся майже в 130 фільмах.

По війні в Києві був кавалерійський ескадрон міліції. Якось сюди завітала група кіношників, щоб підібрати коней для фільму Сергія Бондарчука «Тарас Шевченко». Черговим по ескадрону був саме Петро Філоненко. Він відбирав коней, показував їх у ділі. Кіношникам сподобався цей хвацький кавалерист, і вони запросили його зіграти роль рекрута. Потім була роль прапороносця у фільмі «Богдан Хмельницький». Далі запрошення посипались, як горох. Фільми «Гадюка», «Закон Антарктиди», «Нічний мотоцикліст», «До світла», «Кров людська — не водиця», «За двома зайцями», «Дума про Ковпака» (генерал Строкач)...

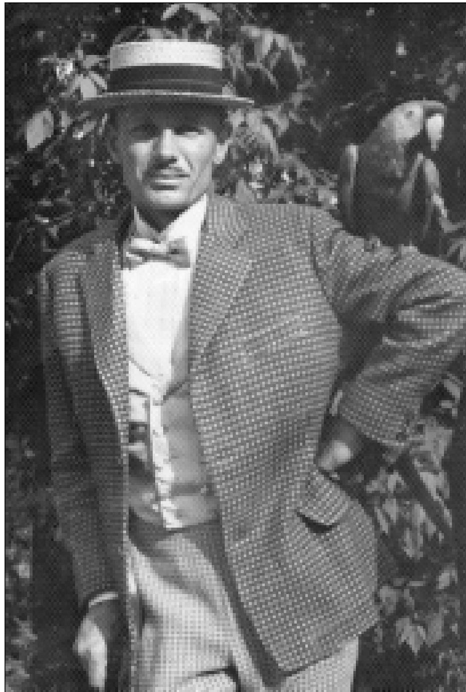
— І коли ж ви встигали? — запитав я.

— Встигав, — якось лукаво посміхнувся Петро Олексійович. — Уночі ловив бандитів, а вдень знімався в кіно.

...З ним ми зустрілися напередодні Дня Перемоги біля пам'ятника Тарасу Шевченку. Час для розмови у ветерана був обмежений. Зустрічі з учнями київських шкіл, з бойовими побратимами, інтерв'ю для журналістів радіо і телебачення, участь у заходах, присвячених цьому великому дню... Ми говорили про війну, а навколо буяли квіти, свіжою зеленню шелестіли дерева, сміялись діти, веселими групками проходили студенти університету, до підніжжя пам'ятника Кобзарю молодята покладали барвисті букети. А коли я вдома ввімкнув диктофон, то спочатку не повірив: голос Петра Олексійовича звучав під невщухаючий пташиний щебіт. Але чому тут не вірити?! Невже мали свистіти кулі, вибухати снаряди і бомби? Ні. Адже біля мене сидів один із тих, хто відстояв нам ці сонячні весни, цей щасливий дитячий сміх, це радісне щебетання.

Олександр ВИНОКУРОВ,
член Національної спілки журналістів України.





Петро Філоненко у ролі Франта у кінофільмі «За двома зайцями»

До уваги акціонерів ВАТ «Галант»!

17 березня 2005 р. о 15 год. 30 хв. за адресою:

Україна, Львівська обл., м. Броди, вул. Золота, 15

В приміщенні експериментального цеху відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Галант».

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2004 рік та основні напрямки роботи в 2005 році.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Висновки Спостережної Ради.
4. Затвердження балансу за 2004 рік і прийняття рішення про розподіл прибутку.
5. Вибори Спостережної Ради.

Реєстрація учасників зборів

Буде здійснюватись з 14 год.30 хв. до 15 год. 30 хв. в день скликання зборів за місцем проведення зборів.

Для реєстрації учасників зборів необхідно мати при собі:

— документ, що посвідчує особу акціонера; чи його представника;

— доручення на право участі в зборах (для представників акціонерів).

Телефон для довідок: (032 66) 4-32-11.

Правління ВАТ «Галант»

Харківський акціонерний "Земельний банк"

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ ЗА 4 КВАРТАЛ 2004 РОКУ

Баланс *(тис. грн.)*

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та залишки в НБУ	11543	5026
2	Кошти в інших банках за вирахуванням резервів	21316	9677
2.1	Кошти в інших банках	21458	9787
2.2	Резерви під заборгованість інших банків	142	110
3	Цінні папери в портфелі банку на продаж за вирахуванням резервів	21986	15148
3.1	Цінні папери в портфелі банку на продаж	22145	15436
3.2	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	159	288
4	Чисті кредити та заборгованість клієнтів	48502	52851
4.1	Кредити та заборгованість клієнтів	49769	53628
4.2	Резерви під заборгованість за кредитами	1267	777
5	Цінні папери в портфелі банку до погашення за вирахуванням резервів	0	6378
5.1	Цінні папери в портфелі банку до погашення	0	6390
5.2	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	0	12
6	Основні засоби та нематеріальні активи	794	864
7	Чисті нараховані доходи до отримання	195	315
7.1	Нараховані доходи до отримання	228	407
7.2	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	33	92
8	Інші активи за вирахуванням резервів	112	97
8.1	Інші активи	112	97
9	**Усього активів**	**104448**	**90356**
	ЗОБОВ"ЯЗАННЯ		
10	Кошти банків	5000	0
11	Кошти клієнтів	52127	48565
12	Нараховані витрати до сплати	509	621
13	Інші зобов'язання	383	7404
14	**Усього зобов`язань**	**58019**	**56590**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
15	Статутний капітал	37000	27000
15.1	Зареєстровані прості акції	36982	26982
15.2	Зареєстровані привілейовані акціїв	18	18
16	Емісійні різниці	2295	2295
17	Резерви та інші фонди банку	658	511
18	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років	3777	2492
19	Прибуток/збиток звітного року, що очікує затвердження	2699	1468
20	**Усього власного капіталу**	**46429**	**33766**
21	**Усього пасивів**	**104448**	**90356**

Звіт про фінансові результати *(тис. грн.)*

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	На звітну дату кварталу: попереднього фінансового року
1	Чистий процентний дохід	5726	4153
1.1	У тому числі процентний дохід	11405	9821
1.2	У тому числі процентні витрати	(5679)	(5668)
2	Чистий комісійний дохід	1589	1513
2.1	У тому числі комісійний дохід	2298	2049
2.2	У тому числі комісійні витрати	(709)	(536)
3	Торговельний дохід	1089	699
4	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	79
5	Інший дохід	1877	367
6	Операційний дохід	10281	6811
7	Загальні адміністративні витрати	(2417)	(1534)
8	Витрати на персонал	(3139)	(2527)
9	Інші витрати	(763)	(616)
10	Прибуток від операцій	3962	2134
11	Чисті витрати на формування резервів	(351)	(393)
12	Прибуток до оподаткування	3611	1741
13	Витрати на податок на прибуток	(912)	(273)
14	Прибуток після оподаткування	2699	1468
15	Чистий прибуток/збиток банку	2699	1468

Примітка ***"Зобов"язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках"*** *(тис. грн.)*

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)
1	Гарантії, що надані	3988	75	3913
2	Зобов"язання з кредитування, які надані клієнтам	3401	2222	1179
3	Усього	7389	2297	5092

Голова Правління В.М.Тихолаз

Головний бухгалтер С.І.Сєдих

Постановою Господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченко, 18/1) № 12/98-04 від 27.12.2004 р. Комунальне виробничо-комерційне підприємство «Комунальник» (Сумська область, м. Краснопілля, вул. Сумська, 19, код 21106702, п/р 26007310122, в ВАТ «Державний Ощадний банк України» м. Краснопілля, МФО 337665) визнано банкрутом, розпочата ліквідаційна процедура. Ліквідатором боржника призначено арбітражного керуючого Сисоєва Андрія Валерійовича, ліцензія серія АА № 485260 видана Міністерством економіки та з питань Європейської інтеграції України від 09.04.2003 р. (40022, вул. Псільська, 4, офіс 9, м. Суми, т. 22-19-78, 218-421).

Господарський суд Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченка, 4) порушив провадження у справі № 32/209-04-8570 про банкротство МП «Сантранс» (67700, м. Білгород-Дністровський, вул. Шабська, 108, код 20938518, р/р 26007301510067 в Філії «Відділення ПІБ м. Б-Дністровський, МФО 328458).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шармонова О. О., ліцензія серії АА № 249879 від 22.10.2001 р. (тел. 8 048743-46-38).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

10 березня 2005 року о 14.00 год. у залі засідання заводоуправління відбудуться загальні збори акціонерів ЗАТ «Полімер».

За адресою: м. Київ, провулок Куренівський, 17.

Реєстрація акціонерів з 13.00 до 14.00 години.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт про фінансово-господарську діяльність та затвердження балансу за 2004 рік.
2. Затвердження звітів ревізійної комісії та Ради.
3. Внесення змін до Статуту товариства відповідно до положень Господарського та Цивільного Кодексів України, які набрали чинності з 1 січня 2004 року.
4. Затвердження положень органів управління товариства.
5. Зменшення розміру Статутного фонду.

Правління.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатори ДП ВАТ "Донбасенергобуд" БМУ "Миронівськенергобуд", ВАТ "Дондорбудкомплект" та ДП "Виробниче — комерційний комплекс" ВАТ "Донецькавтотранс",

повідомляють про проведення конкурсів з продажу активів. **На конкурс** виставляються активи **ДП ВАТ "Донбасенергобуд" БМУ "Миронівськенергобуд"**, які розташовані за адресою: м. Дебальцеве, смт. Миронівське: 1. Будівлі та споруди ВГМ (під розбирання), зі зниженням початкової ціни на 60 % - 49091,27грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 2454,56грн. 2. Будівля складу цементу (під розбирання), зі зниженням початкової ціни продажу на 30% - 42350,00грн., у т.р. ПДВ, гарантійний внесок - 2117,50грн. 3. Мікроавтобус РАФ 2203, зі зниженням початкової ціни на 60 % - 1795,91грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 89,80грн. **На конкурс** виставляються активи **ВАТ "Дондорбудкомплект"**, які знаходяться за адресою: м.Донецьк, вул. Щорса, 100а, автомобіль ВАЗ 2121, 1991р., зі зниженням початкової ціни продажу на 30%- 7247,80грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 362,39грн. **На конкурс** виставляються активи **ДП "Виробниче - комерційний комплекс" ВАТ "Донецькавтотранс"** - будівля котельної, яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Новоросійська, 14, площа - 126,9 м2, 1988р., початкова ціна продажу - 20608,60грн. у т.р. ПДВ, гарантійний внесок - 1030,43грн. З фіксованими умовами конкурсу та з технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсів. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ "Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів із дня публікації у газеті по 04 лютого 2005р. включно. Конкурси відбудуться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 07 лютого 2005р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 1400, 1500 та 1600 год. відповідно за адресою: м.Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: bankruptcy.internet.dn.ua.

Постановою Господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 23.12.2004 р. по справі № 13/213-Б Ярмолинецьке житлово-комунальне господарство (код ЄДРПОУ 03356022), розташоване за адресою: 32100, Хмельницька обл., смт. Ярмолинці, вул. Фрунзе, 2) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Горбаня А. О. (ліцензія серія АА № 485236 від 17.03.2003 р., 29008, м. Хмельницький, вул. Сковороди, 14, кв. 151).

У зв'язку із втратою, ліцензію серії АА, № 766813 вважати недійсною.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Інтелект-Корпорація» (код ЄДРПОУ 332355835), зареєстроване державним реєстратором Печерської районної у місті Києві державної адміністрації 30.11.2004 р., про що було зроблено запис у журналі обліку за № 1 070 102 0000 003895, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з моменту опублікування оголошення за адресою: 01133, Київ, вул. Щорса, 29.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) визнано банкрутом, відкрито процедуру ліквідації Товариства з обмеженою відповідальністю «Зернова компанія «Урожай», 69000, м. Запоріжжя, вул. Правди, 53, ЄДРПОУ 32419821, р/р 26002055896215 в ЗРУ «Приватбанк», МФО 313399. (Постанова від 13.01.05 р. № 25/202). Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Сініцин В. П. ліцензія АА 249532.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава вул. Зигіна, 1) порушено провадження в справі № 10/296 про банкрутство боржника товариства з обмеженою відповідальністю «Кринківське» (39032, Полтавська область, Глобинський район, с. В. Кринки; п/р № 26004100007704 в ПОФ АППБ «Аваль» м. Полтава, МФО 331605, код ЄДРПОУ 30901785).

Розпорядником майна призначено Скляренка Олега Вікторовича (ліцензія серії АБ № 116191 від 27.12.2004 року видана Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України), поштова адреса: 39600, м. Кременчук, а/с № 35Б.

Письмові заяви конкурсних кредиторів з підтверджуючими вимоги документальними матеріалами приймаються Господарським судом Полтавської області протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення. Копії заяв кредиторів та доданих до них документів направляються боржнику та розпоряднику майна.

Вважати недійсною втрачену печатку «Патріярхія Української Автокефальної Православної Церкви».

Втрачене Службове посвідчення № 58 видане 09.04.2004 року Прокуратурою м. Києва на ім'я старшого помічника прокурора Святошинського району м. Києва Тиводар Івана Михайловича вважати недійсним.

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства проводить аукціону з продажу майна підприємства-боржника — ДП „Придніпровський хімічний завод"

(справа №Б24147/00). Загальна характеристика об'єктів продажу, які знаходять за адресою: м. Дніпродзержинськ, пр. Аношкіна, 179: лот №1 - шафа холодильна ШХ-56, початкова ціна - 1030,75 грн. з ПДВ; лот №2 - машина розкрійна РЛ-3, початкова ціна - 1126,72 грн. з ПДВ; лот №3 - машина д/обрізки кінців ОПН, 334,40 грн. з ПДВ; лот №4 - лінійка прижимна КП-2, 232,05 грн. з ПДВ; лот №5 - автомат для газ. води АВ-2, початкова ціна - 573,30 грн. з ПДВ; лот №6 - бочки металеві 200 л (109 од.), початкова ціна - 4750,68 грн. з ПДВ; лот №7 - нежила будівля складу будматеріалів №181 загальною площею 1444 кв.м., 1958 року вводу до експлуатації, початкова ціна - 77505,60 грн. з ПДВ.

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір - 17 грн. перераховується на рахунок Організатора торгів: п/р 26009351680100 в АППБ „Аваль" МФО 305653, код ЄДРПОУ 26252710 до 16.02.2005р. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 16.02.2005р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. №3, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань оформлення участі в аукціоні та отримання додаткової інформації звертатися за тел. (056) 744-19-31.

Аукціон відбудеться 21.02.2005р. о 14.00 за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. №2. Переможцем аукціону визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу. Результати публічних торгів (аукціону) оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Постановою Господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 81) від 11.01.2005 року по справі № 6/285-8/136 Товариство з обмеженою відповідальністю «Радна-продукт» (Львівська обл., Радехівський р-н, с. Павлів, код ЄДРПОУ 30999731) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Онушканича Я. В., який проживає: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 71б/3 (ліцензія АА № 484203 від 04.02.2004 р.).

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор торгів) проводить повторний аукціон з продажу майна підприємства-боржника — ВАТ „Нікопольський прядильно-нитковий комбінат",

розташованого за адресою: Дніпропетровська область, м. Нікополь, вул. Електрометалургів, 244. Загальна характеристика об'єктів продажу: лот №1 -автоцистерна ЗИЛ 130 АУ-30 (130)-63а, рік випуску - 1975, початкова ціна - 3709,12 грн. з ПДВ; лот №2 - автомобіль ЗИЛ 130 (бортовий, подвійна кабіна), рік випуску - 1974, початкова ціна - 3104,37 грн. з ПДВ; лот №3 - автомобіль Москвич 21401, рік випуску - 1984, початкова ціна - 1060,96 грн. з ПДВ; лот №4 - тепловоз промисловий ТГМ-23В, рік випуску - 1988, початкова ціна - 100937,50 грн. з ПДВ; лот №5 - мотоцикл „Дніпро-11", рік випуску - 1992, початкова ціна - 668,40 грн. з ПДВ; лот №6 - автомобіль ЗИЛ 130Г (бортовий), рік випуску - 1976, початкова ціна - 4354,18 грн. з ПДВ; лот №7 - автомобіль ГАЗ 52 (бортовий), рік випуску - 1966, початкова ціна - 2930,90 грн. з ПДВ; лот №8 - автомобіль ЕрАЗ 76213 (фургон), рік випуску - 1991, початкова ціна - 1671,01 грн. з ПДВ; лот №9 - автомобіль ГАЗ 66-11 (фургон), рік випуску - 1992, початкова ціна - 5835,28 грн. з ПДВ; лот №10 - автомобіль ГАЗ 31029, рік випуску - 1992, початкова ціна - 8487,62 грн. у т.ч. ПДВ; лот №11 - автомобіль Москвич 2141201, рік випуску - 1993, початкова ціна - 5669,51 грн. у т.ч. ПДВ; лот №12 - екскаватор одноківшовий ЕО-2621 В, рік випуску - 1987, початкова ціна - 22174,06 грн. у т.ч. ПДВ; лот №13 - автомобіль ГАЗ 2410, рік випуску - 1991, початкова ціна - 8169,39 грн. у т.ч. ПДВ; лот №14 - автомобіль вантажний ИЖ-271501011, рік випуску - 1991, початкова ціна - 2599,35 грн. у т.ч. ПДВ; лот №15 - автомобіль Москвич 21412, рік випуску - 1992, початкова ціна - 5185,44 грн. у т.ч. ПДВ; лот №16 - трактор Т-16, рік випуску - 1992, початкова цінам - 5304,80 грн. у т.ч. ПДВ; лот №17 - трактор Т-16, рік випуску - 1992, початкова цінам - 5304,80 грн. у т.ч. ПДВ; лот №18 - автонавантажувач 40814, рік випуску - 1992, початкова ціна - 8912,06 грн. у т.ч. ПДВ; лот №19 - автонавантажувач 40814, рік випуску - 1992, початкова ціна - 9469,07 грн. у т.ч. ПДВ.

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір - 17 грн. перераховується на рахунок Організатора торгів - філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Дніпропетровській області: п/р 26006351680200 в АППБ „Аваль" МФО 305653, код ЄДРПОУ 26252710 до 16.02.2005р. включно. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 16.02.2005р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. №3, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань оформлення участі в аукціоні та отримання додаткової інформації звертатися за тел. (056)744-19-31. З технічним станом об'єктів продажу можна ознайомитися за тел. (05662) 3-45-10, 3-40-21, 3-00-20, 3-03-51.

Повторний аукціон відбудеться 21.02.2005р. об 11.00 за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. №2. Переможцем аукціону визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу. Результати публічних торгів (аукціону) оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Постановою господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності) від 10 січня 2005 року у справі № 13/229-Б, за заявою Управління пенсійного фонду України в Деражнянському районі м. Деражня Хмельницької області Деражнянське районне споживче товариство, код ЄДРПОУ 01772986, р/р 2600530184 в Деражнянському відділенні АБ Ощадбанку», МФО 375069, визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Синишина Олега Андрійовича (м. Київ, вул. Драгомирова, 10 а, кв. 29, т. 80679205078, ліцензія серія АА № 484194 від 29.12.2002 р.).

Арбітражний керуючий Білодід Г. М. (ліцензія АА № 047839, тел. (044) 266-78-39, 03143, м. Київ, а/с № 6) повідомляє про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури ВАТ «Райагрохім» (09200, Київська обл., м. Кагарлик, вул. 1-го Травня, 8, код ЄДРПОУ 05489218). Постанова № 153/2б-2004 Господарського суду Київської області про визнання банкрутом від 10.01.2005 р.

Інформаційне повідомлення

25 січня 2005 року за адресою місто Київ, вул. Малишка 1 в конференц-залі готелю „Братислава" відбудеться засідання круглого столу та семінар з теми: „БОРОТЬБА З ВІДМИВАННЯМ БРУДНИХ ГРОШЕЙ ТА КОРУПЦІЄЮ - ШЛЯХ МОЛОДІ ДО ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА.", які проводить Український національний союз молодих юристів за підтримки Міністерства України у справах сім'ї, дітей та молоді в рамках реалізації Всеукраїнської програми формування фінансово-правової культури у молодіжному діловому середовищі.

ПЛАН ПРОВЕДЕННЯ ЗАХОДУ

10.00-11.00 — реєстрація учасників конференції;

11.00-13.30 — засідання круглого столу;

13.30-14.00 — перерва на каву;

14.00-15.00 — тематичний семінар.

ЗА ДОВІДКАМИ ЗВЕРТАТИСЬ:

Український національний союз молодих юристів

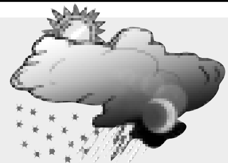
Адреса:

Україна, м. Київ, вул. Шовковична, 29, офіс 30

Тел./факс:

(044) 253-58-93, 490-65-60, 490-65-61

E-mail: uapm@ukr.net



21—22 січня в Україні хмарна погода з проясненнями. Часом мокрий сніг, у південних та центральних областях місцями сильні опади, налипання мокрого снігу, ожеледь. Вітер південно-західний, 7—12 м/с, місцями пориви 15—20 м/с, у Карпатах — до 25 м/с. Температура вночі від 2 градусів морозу до 3 тепла, вдень 0—5 градусів тепла. У східних, південних областях та в Криму вночі 1—6 градусів тепла, вдень 4—9, у Криму —до 13 градусів тепла. У Києві хмарна погода, мокрий сніг. На дорогах ожеледиця. Температура вночі 1—3 градуси морозу, вдень 1—3 градуси тепла.

У Москві помер один з найвідоміших радянських фокусників Арутюн Акопян

■ **ТАМ ЗА ГОРИЗОНТОМ**

Відбулася роздача «Золотого глобуса»



У Лос-Анджелесі пройшла 62-а церемонія вручення премії «Золотий глобус», присуджуваної Голлівудською асоціацією іноземної преси. Фільм Мартіна Скорсезе «Авіатор» критики визнали найкращим фільмом року.

У номінації «найкращий драматичний актор» переміг Леонардо ді Капріо, що зіграв головну роль у цій картині. Гілларі Суонк удостоїлася премії за роботу в стрічці «Дівчина на мільйон доларів» як найкраща виконавиця жіночої ролі. Комедія «На узбіччі» Александра Пейна лідирувала в номінації «музичний чи комедійний фільм». Найкращою роботою іноземною (не англійською) мовою визнано картину іспанського режисера Алехандро Аменабара «Внутрішнє море».

У номінації «найкраща актриса в музичному чи комедійному фільмі» критики відзначили Аннетт Бенінг за роль у картині «Бути Джулією». У відповідній чоловічій номінації переміг Джеймі Фокс, що зіграв у мюзиклі Тейлора Хекфорда «Рей».

P. S. ***Українці побачать кращий американський фільм року через 1,5 місяця. Початок прокату «Авіатора» в Україні заплановано на 3 березня 2005 року, повідомила сьогодні дистриб'юторська компанія IntWestDistribution.***

Драма Мартіна Скорсезе «Авіатор» розповідає про життя першопрохідника в галузі повітроплавання Ховарда Хьюза. Нагадаємо, що «Золотий глобус» вважають репетицією церемонії нагородження премією «Оскар» — вона визначає майбутніх лауреатів премії Американської академії кіномистецтва. «Авіатор» також висунуто по 14 номінаціях на присудження нагород Британської академії кіно і телебачення (BAFTA).

Адріано Челентано відвоював свою свободу

Загальний улюбленець і скандаліст Адріано Челентано з тріумфом повертається на телебачення. Знаменитий співак, актор і шоумен підписав контракт із державною телекомпанією РАІ про серію з чотирьох передач, які він буде вести. Передачі вийдуть в ефір уже навесні.

Тим самим Челентано змінив гнів на милість: нещодавно він оголосив, що не матиме жодних справ із РАІ. Теленачальники попросили артиста показувати їм тексти його виступів напередодні виходу передачі в прямий ефір. Челентано розлютився і розіслав факсом до всіх газет свою декларацію, в якій обвинувачував РАІ у запровадженні цензури.

Керівники РАІ одразу порачкували назад і завірили Адріано, що більше на обмежуватимуть його свободу. Челентано в Італії відомий як людина, котра каже все, що думає, і робить все, що вважає за потрібне, не переймаючись тим, яка буде реакція. Він знає: реакція буде позитивна, бо народ його любить.

Таємний шлюб Мадонни

Мадонна, яка з 2000 року одружена з Гаєм Річі, вирішила обновити клятву вірності, і нещодавно, в річницю весілля, чоловік і дружина знову взяли шлюб — щоправда, за єврейським обрядом.

Уперше Річі і Мадонна одружилися в замку Скибо на Шотландському нагір'ї, оскільки Річі — шотландець за походженням. Цього разу, **за повідомленням британської газети «The Sun»**, церемонія відбулася в суворій таємниці в південно-західному графстві Уілтшир. Було дотримано всіх традицій Каббали, іудаїстського містичного вчення. Були присутні лише обрані — діти Лурдес і Рокко, а також подруга Мадонни — Гвінет Пелтроу з чоловіком і дитиною. На знак вічної вірності Річі подарував дружині каблучку вартістю 150 тис. євро.



... і Меньшикова

Як вдалося довідатися журналістам одного з московських видань, дружиною популярного російського актора Олега Меньшикова стала молода актриса Анастасія. Вона приїхала до столиці з невеликого містечка, вступила до театрального вузу. Зустрілися Настя й Олег зовсім випадково на концертному вечорі два роки тому.



— Одружилися ми з Олегом ще влітку, без бучних торжеств, щоб не було розголосу, — розповіла виданню дружина актора. — Тепер живемо разом і дуже щасливі. Удвох з'їздили за кордон, до Швейцарії. У мене чудові стосунки з його батьками. Зараз Олег знімається у фільмі «Доктор Живаго». А після зйомок, напевно, ми запросимо всіх друзів і відзначимо нашу подію.

Молодята оселилися в двокімнатній квартирі респектабельного будинку в центрі Москви. У них є хатня робітниця, втім, Настя — вправна кулінарка, залюбки готує сама. Молода дружина знаменитого чоловіка попросила Олега... не допомагати їй у кар'єрі. Вона хоче досягти всього самостійно.

■ **АНОНС**

Великий парад мініатюр

24 січня в Києві, в Національному будинку органної та камерної музики вперше в Україні відбудеться експериментальний концерт-шоу класичних мініатюр. Твори, що у кожного на слуху, зібрано в концерті, який символічно названо «Великий концерт з маленьких шедеврів». Звісно, така ідея належить передусім молодим виконавцям. Серед них: заслужені артисти України Ганна Нужа (віолончель), Ірина Калиновська (орган), Марія Ліпінська (меццо-сопрано), Лауреати Міжнародних конкурсів Ольга Швидка (сопрано), Андрій Ільків (труба), Інна Довбня (фортепіано). В концерті бере участь ансамбль камерної музики «Київ». У програмі концерту твори Генделя, Баха, Альбіноні, Перголезі, Гайдна, Скарлатті, Щедріна, Чайковського, Глазунова, Уеббера та інших композиторів.

Вл. інф.

■ **ФОТОФАКТ**



Фото Дмитра ЛЮБЧЕНКА.

Бард-міліціонер

Щорічно в Донецьку відбувається міжвузівський фестиваль «Бардівська пісня і поезія». Цього разу володарем Гран-прі став студент навчально-виховного центру Донецького юридичного інституту МВС Олег Букреєв.

■ **БУДИНОК КУЛЬТУРИ**

Фредерік працює на вічність

Учора в Києві, у приміщенні Французького культурного центру, відкрилася виставка Фредеріка Ардіті.

Цей своєрідний майстер вчився графічному та дизайнерському мистецтву, а потім зацікавився традиційною технікою гравюри по дереву. Він вважає, що гравюра може проіснувати довше, ніж живопис. Адже архаїчна техніка гравіювання походить з давніх часів, коли люди намагалися залишити слід, шкрябаючи рукою по дереву. Окрім гравюр, Фредерік Адіті також цікавиться малюванням комiксів і навіть незалежним кінематографом. Чорний гумор його творів захоплює силою та енергією.

На урочистому відкритті виставки побував Посол Франції в Україні пан Філіп де Сюремен.

Вл. інф.

«Різдвяна ніч» у Москві

Виставою Миколи Маркевича «Різдвяна ніч» актори Рівненського обласного лялькового театру не лише порадували московських глядачів театру «На Страстном», а й заслужили диплом міжнародного фестивалю «Різдвяні сімейні вечори». В ньому, крім рівненського, взяли участь ще три українські театри — з Хмельницького, Харкова, Сімферополя.

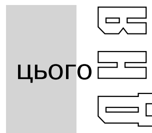
Після Москви гастрольний маршрут рівненських лялькарів пролягатиме до Санкт-Петербурга, де відбудеться такий само фестиваль.

Олександра ЮРКОВА.

Студія вишивки

Удень з комп'ютером, а ввечері — з голкою в руках проводять час працівники Яковлівської сільради Харківської області. Майже в усіх одне хобі — вишивання. Тут відроджують майже забуте мистецтво «слобожанської вишивки».

Нині, кажуть у селі, в слобожанської вишивки почалося друге життя. Жодне сватання не обходилося без рушника. Нині ж милуються вишивкою не тільки яковлівські наречені, а й депутати. У сільраді вирішили: у приміщеннях з пофарбованими стінами проводити засідання нудно. І прикрасили їх рушниками та картинами.



21 СІЧНЯ

■ *1775 р. У Москві страчено Омеляна Пугачова, донського козака, ватажка найбільшого в XVIII ст. козацько-селянського виступу в Росії.* ■ *1905 р. Народилась письменниця Ванда Василевська.* ■ *1919 р. Закарпатські Всенародні збори в Хусті. Вимога про воз'єднання з Україною (за Версальським миром Закарпаття відійшло до Чехословаччини на правах автономії).* ■ *1924 р. Помер Ленін.* ■ *1924 р. Південноросійський машинобудівний завод у Києві перейменовано на «Ленінську кузню».* ■ *1954 р. У США спущено на воду перший атомний підводний човен — «Наутилус».*

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3012010.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos